

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

13 NOVEMBER 1984

INHOUDSOPGAVE

Blz.

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

- G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid
- K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur
- M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .
- Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .
- P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud
- J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting
- R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid
- J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

- K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

- K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur
- J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting
- J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

- Nihil

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 3
van 18 oktober 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Limburgse gemeente Zutendaal — Vestiging van een vliegtuigfabriek

Enkele maanden geleden berichtten de kranten onder sensationele koppen dat er onderhandelingen gevoerd werden over de vestiging van een vliegtuigfabriek in de Limburgse gemeente Zutendaal. Uit uw antwoord op de vraag van collega Vanvelthoven over hetzelfde project meen ik te mogen concluderen dat deze berichtgeving op zijn minst voorbarig mag genoemd worden, zo niet een papieren vlieger. Ik meen nochtans te mogen stellen dat de Limburgse bevolking die zwaar getroffen is door de werkloosheid, wel beter verdient.

Derhalve vernam ik van de geachte Minister gaarne omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welk is momenteel de stand van zaken van dit dossier? Moet men het als afgeschreven beschouwen of verwacht u ter zake nog concrete initiatieven? Zo ja, welke?
2. Kan er ter zake een prognose gemaakt worden inzake de eventuele termijnen van inplanting, de ermee gepaard gaande investeringsbedragen en de rechtstreekse en onrechtstreekse tewerkstelling?

Antwoord

Sedert het antwoord dat ik aan de heer Vanvelthoven heb gegeven in augustus 11 en waarnaar het geachte lid verwijst, valt er niets nieuws over dit dossier te melden.

De Amerikaanse betrokkenen hebben niets meer van zich laten horen en derhalve is er alle reden om te twijfelen of nog enig concreet initiatief van hen kan verwacht worden.

Wat de voorbarige krantenberichtgeving aangaat, wens ik te melden dat, gezien het dossier steeds vragen deed rijzen over de haalbaarheid van het project (bijvoorbeeld de ontbrekende concrete informatie omtrent heel wat aspecten), mijn kabinet zich bewust onthouden heeft van elke ruchtbaarheid. De berichtgeving was derhalve op zijn minst voorbarig.

Vraag nr. 4
van 23 oktober 1984
van de heer A. DENYS

Inplanting bedrijventra te Zaventem — Verhou-

ding tussen private kapitaalbreng en overheidsfinanciering

Vrij onlangs werd de oprichting van een bedrijvencentrum te Zaventem bekendgemaakt.

Alhoewel in gans Vlaanderen nieuwe initiatieven welkom zijn, is Zaventem nu niet precies het probleemgebied waar het van overheidswege stimuleren, voor nieuwe bedrijven het meest noodzakelijk is.

Voorals omdat het hier blijkt dat de private kapitaalbreng bijzonder laag, en de overheidstussenkomst bijzonder hoog is.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister het antwoord bekomen op de volgende vragen.

- Wordt bij de keuze van de inplanting van de bedrijvencentra rekening gehouden met de sociaal-economische noodzaak?
- Welke is, voor de huidig opgerichte bedrijvencentra, de verhouding tussen de private kapitaalbreng, en de overheidsfinanciering via GOM's, GIMV en de NIM?
- Worden er naast deze directe kapitaalparticipaties ook nog andere subsidies aan deze bedrijvencentra gegeven?
- Kunnen deze bedrijvencentra voor de gemeenschappelijke diensten ook beroep doen op personeel dat via de specifieke tewerkstellingsprogramma's (DAC, BTK) door de overheid gesubsidieerd wordt?

Antwoord

Bedrijvencentra zijn als nieuwe vorm van een eigentijds streekbeleid, een kansrijke teeltbodem voor jonge, startende KMO's. De Vlaamse Executieve heeft hierop doelbewust willen inspelen. Daarom werd met betrekking tot de oprichting en ondersteuning van bedrijvencentra — ongeacht hun lokalisatie — op 29 februari 1984 met eenparigheid van stemmen volgende beslissing genomen :

1. Iedere Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij wordt in haar regio in de mogelijkheid gesteld te participeren in het startkapitaal van maximum vier bedrijvencentra. De financiële inbreng van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij mag niet hoger liggen dan 1/3 van het totaal startkapitaal met een maximumplafond van 5 miljoen F per participatie.
2. Ongeacht het feit of de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen al dan niet participeren in het startkapitaal van een bedrijvencentrum, zal elke investering tot oprichting en uitbouw van een bedrijvencentrum maximaal worden gesubsidieerd in het kader van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, op voorwaarde dat deze investering beantwoordt enerzijds aan de door de Vlaamse Executieve gegeven begripsomschrijving van bedrijvencentrum, anderzijds aan de bepalingen en richtlijnen omtrent de wet van 4 augustus 1978.

Het is duidelijk dat aan de basis van de oprichting en uitbouw van bedrijvencentra een gemengd initiatief moet liggen. Derhalve draagt de privé-sector niet al-

leen medeverantwoordelijkheids, maar ook mede-inspraak, onder meer inzake de inplantingskeuze van een bedrijvencentrum. Deze lokaliteitskeuze is immers de resultante van een gedetailleerde financiële en bedrijfseconomische studie waaruit de leefbaarheid van een bedrijvencentrum op die plaats moet blijken.

Dat is wat ook gebeurd is bij de uiteindelijke keuze van een bedrijvencentrum in Zaventem. De meerderheid van de financiële middelen die ter beschikking zijn gesteld van de NV Bedrijvencentrum Zaventem, zijn afkomstig van de privésector. De GIMV is hier in geen dele bij betrokken. De NV wordt overigens voorgezeten door een bedrijfsleider uit de privé-sector.

Het is geenszins de bedoeling van de NV Bedrijvencentrum Zaventem en het is zelfs niet mogelijk een beroep te doen op specifieke tewerkstellingsprogramma's als BTK en DAC.

Vraag nr. 5
van 25 oktober 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Diplomatieke en consulaire posten in het buitenland
— Bevolging

In een brief gericht aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad op datum van 31 augustus 1984 zegt de heer Tindemans, Minister van buitenlandse betrekkingen dat op de gebouwen van onze diplomatieke- en consulaire posten in het buitenland slechts de nationale vlag kan gehesen worden.

Kan de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve met mij akkoord gaan dat dit antwoord een miskenning en negatie inhoudt van de officiële symbolen van de Vlaamse Gemeenschap, die bij decreet van 6 juli 1973 werden erkend.

Op welke wijze kan de Vlaamse regering de belangrijke ambitie uit de beleidsverklaring: „De Vlaamse identiteit moet een tot ver buiten de grenzen reikende realiteit worden, herkenbaar en erkenbaar door de wereld”, waar maken als zelfs de symbolen waardoor Vlaanderen zich identificeert niet mogen getoond worden aan het buitenland.

Antwoord

Betreffende de door het geachte lid gestelde problematiek neem ik mij voor deze aan de agenda te plaatsen van de eerstvolgende vergadering van het Vlaams Ministercomité voor Buitenlands Beleid teneinde hieromtrent via het geïnstitutionaliseerde overleg tussen de Minister van Buitenlandse Betrekkingen en de Executieven een oplossing te bewerkstelligen.

Vraag nr. 6
van 25 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Integratie van migranten — Erkenning en subsidiëring van de begeleidingsdiensten

In het Staatsblad dd. 18.10.1984 verscheen het besluit

van de Vlaamse Executieve houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van begeleidingsdiensten inzake de integratie van migranten.

Mag ik de rechtsgrond kennen, waarop dit besluit steunt. Daarbij verwijs ik naar artikel 78 van de bijzondere wet, die de Executieve geen andere macht geeft dan deze, haar door Grondwet, wet of decreet toegekend.

Uit het besluit kan de rechtsgrond alleszins niet worden afgelezen.

Antwoord

Er werd gehandeld in overeenstemming met artikel 78 van de bijzondere wet, gezien dit Executievebesluit genomen werd ter uitvoering van een decreet, overeenkomstig artikel 20 van de bijzondere wet.

Met name vindt het besluit voldoende rechtsgrond in het decreet waarbij de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984 werd goedgekeurd.

De Raad van State heeft reeds herhaaldelijk aangenomen dat een begrotingswet of -decreet, waarbij aan de Koning of de Executieve machtiging wordt gegeven tot uitgaven voor een bepaald begrotingsdienstjaar aan de Koning of de Executieven het recht verleent een regeling vast te stellen voor de wijze waarop die uitgaven zullen worden gedaan, althans voor het beoogde dienstjaar, en dat, wanneer het uitgaven betreft waarvoor van jaar tot jaar kredieten zullen worden uitgetrokken, nadere regelen voor het verlenen van toelagen kunnen worden vastgesteld in een koninklijk besluit of een besluit van de Executieve waarvan de duur niet beperkt is.

Besluiten, waarbij de voorwaarden worden bepaald waaronder toelagen kunnen worden verleend, worden aldus beschouwd als een uitvoeringsmaatregel van een begrotingswet of -decreet.

Daar het decreet van 10 februari 1984 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor dit jaar uitdrukkelijk een specifiek artikel voor de betoelaging van de begeleidingsdiensten voorziet, is de Executieve binnen de grenzen van haar bevoegdheden gebleven.

Het besluit van de Executieve regelt niet alleen de subsidiëring van de diensten, doch ook de erkenningsvoorwaarden. Die erkenning is echter slechts een voorwaarde om in aanmerking te komen voor toelagen, zodat ook die voorwaarde kan vastgesteld worden in een besluit genomen in uitvoering van een begrotingsdecreet.

De bepalingen van het besluit doen immers blijken dat de erkenning van de diensten niet moet worden opgevat als een afzonderlijke maatregel met eigen rechtsgevolgen maar enkel de toekenning van toelagen aan die diensten tot doel heeft.

Vraag nr. 7
van 25 oktober 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Hogere functies toegekend aan personeelsleden

Mij wordt medegedeeld dat, omwille van het feit dat verschillende diensten in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onderbemand zijn, aan sommige bekwame personeelsleden hogere functies werden toegekend. Deze personeelsleden hebben een jaar geleden moeten vaststellen dat plots, zonder hen persoonlijk te verwittigen, deze vergoedingen niet meer uitbetaald werden.

Als ze om uitleg verzochten bij de hiërarchische oversten werd hen telkenmale gezegd dat ze hun hogere functie moeten blijven uitoefenen en dat ze de achterstallige vergoedingen zouden krijgen. Ondertussen is er één jaar verlopen.

Graag vernam ik:

1. wanneer hogervermelde vergoedingen uitbetaald zullen worden ;
2. om hoeveel personeelsleden en over welke achterstallige bedragen het ter zake gaat.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen, nieuwe en meer strikte regelen heeft vastgelegd betreffende de uitoefening van hogere functies.

Per 1 oktober 1983, datum waarop het voormelde koninklijk besluit in werking trad, werd door de Centrale Dienst van de Vaste Uitgaven van het Ministerie van Financiën de uitbetaling opgeschort van de toelage voor hogere functies die overeenkomstig de voorheen geldende regeling werd toegekend. Deze maatregel gold voor alle ministeriële departementen.

Aan de bevoegde Administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd de opdracht gegeven overeenkomstig de nieuwe regeling ambtenaren voor te stellen voor de uitoefening van een hoger ambt. Ingevolge deze voorstellen zullen een 270-tal personeelsleden de uitbetaling van een toelage voor de uitoefening van een hoger ambt verkrijgen met ingang van 1 oktober 1983. Deze beslissing is thans in uitvoering.

Vraag nr. 8 van 31 oktober 1984 van de heer J. VALKENIERS

Werkzekerheid bij Ciba-Geigy te Groot-Bijgaarden — Maatregelen

Naar ik verneem gaat de firma Ciba-Geigy te Groot-Bijgaarden/Dilbeek 40 tot 45 werknemers afdanken omdat men uit Nederland niets meer wil invoeren.

Hoe is dit mogelijk gezien de EG-regulaties?

Kan hieraan niet verholpen worden?

Antwoord

In het kader van de herstructurering van haar afdeling farmaceutische producten heeft de firma CIBA-GEIGY, gevestigd te Groot-Bijgaarden, inderdaad

beslist over te gaan tot een personeelsvermindering met 45 personen.

Volgens ingewonnen informatie zou deze inkrimping inderdaad te maken hebben met het verlies van de Nederlandse markt die ongeveer de helft van de afzet vertegenwoordigt. Steeds volgens dezelfde bron zou dit op zijn beurt te maken hebben met het niveau van de verkoopprijzen in ons land waardoor deze Zwitserse multinationale onderneming beslist heeft voortaan de Nederlandse markt, rechtstreeks vanuit Zwitserland te bevoorraden.

De prijzenproblematiek behoort tot de bevoegdheid van de heer M. Eyskens, Minister van Economische Zaken, aan wie trouwens dezelfde vraag werd gesteld.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CIJLTUIR

Vraag nr. 319 (zitting 1983-1984) van 31 juli 1984 van de heer F. GEYSELINGS

BRT — Berichtgeving over de zuurtegraad van de regen

Met mijn parlementaire vraag nr. 249 van 11.5.1984 stelde ik u enkele vragen in verband met de berichtgeving over de zuurtegraad van de regen door de BRT.

Hierop werd geantwoord dat het niet tot de bevoegdheid behoort van de BRT te beslissen over het omroepen van gegevens met betrekking tot de zuurtegraad van de regen. Dit is een zaak die het departement van Volksgezondheid in handen houdt. Zo moet, aldus het antwoord, Volksgezondheid bijvoorbeeld ook beslissen of de gegevens waarover het KMI beschikt in verband met de luchtbevuiling al dan niet omgeroepen en gepubliceerd mogen worden.

Ik heb op 27.6.1984 dezelfde vraag gesteld aan de Staatssecretaris voor volksgezondheid en leefmilieu, die mij antwoordde (zie Bulletin Vragen en Antwoorden, Kamer, nr. 36 dd. 10.7.1984, blz. 3522) dat het antwoord op deze vraag tot de bevoegdheid behoort van de Vlaamse Executieve.

Ik richt mij dan ook opnieuw tot u in de hoop derde keer goede keer! Mijn vragen zijn :

1. Het is niet de eerste maal dat Armand Pien informatie verstrekt die geen rechtstreeks verband houdt met het weer. Waarom wordt dat wel toegestaan en de informatie over de zure regen niet?
2. Het meten van regenwater inzake de zuurtegraad is niet gebruikelijk, zegt de BRT-verantwoordelijke. Toch meen ik dat de bevolking het recht heeft zulks te weten. Het weerpraatje op TV, dat ons maandelijks allerlei cijfermateriaal en statistische gegevens toont, leent zich best voor deze informatie. Wat zal de Minister doen om het weerpraatje van Armand Pien te vervolledigen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik niet anders dan mijn antwoord op zijn vraag nr. 249 van 11.5.1984 bevestigen.

De BRT kan inderdaad niet zonder de toelating van het departement van Volksgezondheid gegevens meedelen over de zuurtegraad van de regen.

Ik heb de BRT-verantwoordelijken verzocht na te gaan of deze toelating zou gevraagd worden. Ik wil echter benadrukken dat de BRT zelf bevoegd is voor de inhoud van de programmatie.

Vraag nr. 346
(zitting 1983-1984)
van 11 september 1984
van de heer J. VAN ELEWYCK

Brochure „ Cultuurbeleid in crisistijd” — Verantwoordelijkheid Executieve inhoudelijke aspecten

Door de Minister werd een luxueus uitgevoerde blauwe brochure met bovenvermelde titel gepubliceerd.

— Vertolkt deze brochure de opvattingen ter zake van de hele Executieve? Zo niet, waarom is in deze aangelegenheid dan de regel van de consensus niet van toepassing?

— In zijn eigen „ woord vooraf” stelt de Minister onder meer (blz. 4): „ Alhoewel reeds 10 jaar oud (nota: dit is fout, vermits het pact reeds 14 jaar geleden ondertekend werd!) werd met het Cultuurpact in het recente verleden nagenoeg geen rekening gehouden “.

Wil de Minister concrete voorbeelden geven om deze bonte verklaring te staven?

Antwoord

Wat het eerste deel van de vraag betreft kan ik het geachte lid meedelen dat vermits deze brochure niet werd gepubliceerd door — of onder de auspiciën van de Vlaamse Executieve dit onderdeel negatief dient beantwoord te worden.

De gemeenschapsministers en niet de Executieve dragen de verantwoordelijkheid voor publikaties en verklaringen in verband met het beleid aangaande de materies waarvoor ze bevoegd zijn.

Ter beantwoording van het 2e gedeelte kan ik het geachte lid nog melden dat mijn uitspraak omtrent het „nagenoeg” geen rekening houden met het Cultuurpact in het recente verleden, niet nieuw is en niet voor het eerste geformuleerd of gepubliceerd is in de brochure „Cultuurbeleid in Crisistijd” van 3 juli 1984.

Ik wil het geachte lid laten opmerken dat ik reeds eerder, nl. op 9.2.1984 tijdens mijn in de Vlaamse Raad gehouden toespraak waarin ik aan de ene kant een overzicht gaf van 2 jaar cultuurbeleid en aan de andere kant het cultuurbeleid naar de toekomst schetste, deze uitspraak heb gedaan.

Toen reeds, bij het aangeven van mijn beleidsopties die aan de basis van mijn cultuurbeleid liggen, heb ik tekstueel het volgende gezegd :

„Vergeeten we ook niet dat:

Een welbegrepen cultuurbeleid pluralistisch moet benaderd worden. Dit impliceert dat onder meer de bepalingen van het Cultuurpact toegepast moeten worden.

Alhoewel reeds 10 jaar geboekstaafd werd hiermee in het recente verleden soms onvoldoende rekening gehouden”.

Verder voegde ik daaraan toe :

„ Het is één van mijn bekommernissen om erover te waken dat dit wél gebeurt, waar nodig, zo bijvoorbeeld bij de samenstelling van adviesraden en commissies”.

Deze verklaring eist geen voorbeelden; mijn handelswijze ter zake illustreert immers op voldoende wijze mijn verklaring.

Tot slot moet gezegd dat hoewel het geachte lid tijdens de openbare zitting gedurende mijn toespraak aanwezig was, de vraagsteller toen omtrent deze passage geen enkel bijkomende vraag heeft gesteld; laat staan geprotesteerd.

Vraag nr. 353
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer D. VERVAET

St.-Elooisberg te Lennik — Ecologische waarde

In 1974 kocht de sociale bouwmaatschappij „ De Brabantsche” het gebied „ Zwartebroek — Kraaiveldweg” te Lennik aan om er sociale woningen op te richten.

Dit gebied, ook wel . . De St.-Elooisberg” genaamd, heeft sinds 1977 op het gewestplan de bestemming van reservewoongebied verkregen.

De St.-Elooisberg is met zijn rijke en zeer gevarieerde flora en fauna één van de ecologisch waardevolste gebieden van het Pajottenland. De eventuele bouw van sociale woningen op deze plaats is, benevens de nadelige economische aspecten van de voorziene plaats van inplanting, derhalve een aanslag te meer op de gaafheid en de identiteit van het landschap.

Graag had ik een antwoord op volgende vragen.

1. Onderkent u de ecologische waarde van dit gebied?
2. Zo ja, wat zal u ondernemen om de St.-Elooisberg als natuurgebied te erkennen?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens aangaande zijn vraag dd. 14 september 1984 mede te delen.

Uit de enige gepubliceerde landschapsinventaris (Inventaris van de Landschappen Provincie Brabant door J. Stenuit, 1963, Min. openbare werken) blijkt niet dat het „ reservegebied voor woonwijken”, eigendom van de sociale woningbouwmaatschappij De Brabantsche en gelegen ten zuiden van Sint-Kwin-

tens-Lennik, als één van de ecologisch waardevolste gebieden van het Pajottenland kan beschouwd worden. Nu hoeft dit nog niet te betekenen dat dit gebied niet „ecologisch waardevol” is, wat men hieronder ook wenst te verstaan. Men zou kunnen stellen dat in het Pajottenland alle beekvalleien per definitie ecologisch waardevol zijn, dat zij een rij kere en meer gevarieerde fauna en flora herbergen dan de droge leemkouters. Daaruit echter besluiten dat alle beekvalleien van het Pajottenland als landschap moeten gerangschikt worden — aanduidingen als „natuurgebied” vallen buiten mijn bevoegdheid — lijkt ons onverantwoord. Een selectie is hier uiteraard aangewezen, maar op grond van welke criteria?

Terloops herinneren wij er aan dat een wetenschappelijke waardering een *contradictio in terminis* is en dat waarderingen op grond van een aantal hogere planten en fauna-elementen in wezen onwetenschappelijk zijn. Ook de nadruk op criteria als diversiteit en zeldzaamheid lijkt ons tot op zekere hoogte willekeurig. Daarbij komt nog dat het najaar of de winter ongeschikte seizoenen zijn voor het botanisch onderzoek dat bij de gangbare landschapswaarderingen meestal de basis vormt. Dit stukje Pajottenlandse beekvallei werd nog nooit in detail onderzocht en een dergelijk gedetailleerd onderzoek zal pas kunnen geschieden vanaf het voorjaar 1985.

Maar er is een tweede aspect. Het „reservegebied voor woonwijken” ligt aan de rand van de beekvallei en strekt zich vooral uit over de leemgronden rond het Sint-Elooishof, een in de kern 17e-eeuwse hoeve, die in de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed (C. Demaegd, 1975, Min. Ned. cultuur) werd opgenomen. Men kan derhalve de vraag stellen of het gebied niet veeleer als dorpsgezicht-met-monument dan wel als natuurgebied moet beschermd worden. Een dergelijk voorstel werd nog niet uitgewerkt en ik zal mijn diensten de opdracht geven de mogelijkheid hiervan te onderzoeken.

Ten slotte kan men andermaal betreuren dat een belangrijke oppervlakte uitstekende landbouwgrond aan zijn bestemming dreigt onttrokken te worden. In het ontwerp van gewestplan was dit gebied nog aangeduid als „landelijk gebied” en de toevallige aankoop door een maatschappij voor sociale woningbouw lijkt de enige aanwijsbare „planologische” reden te zijn waarom het in het definitieve gewestplan als „reservegebied voor woonwijken” werd opgenomen, als een eiland binnen het landbouwgebied, op meer dan 1 km van het dorpscentrum. Dergelijke situatie is niet uniek voor het Pajottenland. De beoordeling ervan is echter een zaak van ruimtelijke ordening en valt buiten mijn rechtstreekse bevoegdheid.

Vraag nr. 354
(zitting 1983-1984)
van 17 september 1984
van de heer J. VALKENIERS

BRT — Naam wijziging

Sedert enige jaren heeft de RTB zijn officiële benaming gewijzigd in RTBF, waarvoor ik begrip kan opbrengen, vermits onze twee grote volksgemeen-

schappen over een eigen culturele bevoegdheid beschikken.

De Gemeenschapsminister zal het ongetwijfeld met mij eens zijn dat onze Waalse landgenoten over een eigen fierheid beschikken.

Waarom wordt BRT niet gewijzigd in bijvoorbeeld BRTN of VRT?

Graag vernam ik het standpunt van de Gemeenschapsminister.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik ter zake de behandeling afwacht van het voorstel van decreet houdende wijziging van de benaming van het uitzendingsinstituut „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen” (Vlaamse Raad stuk 41) dat bij de Vlaamse Raad werd ingediend door de heer O. Van Ooteghem.

Het spreekt vanzelf dat ik dit probleem meteen aan de orde zal stellen mochten er in afwachting van de behandeling van het in rand vermeld voorstel andere initiatieven in verband met een wijziging van het BRT-decreet genomen worden.

Vraag nr. 355
(zitting 1983-1984)
van 17 september 1984
van de heer J. CAUDRON

Bruikleen kunst — Definitieve regeling

Naar wij vernamen zou het doek van Ensor de „Intrede van Kristus” zich in Zürich bevinden.

Door allerlei omstandigheden, o.m. het uitlenen aan Japan en vandaar de terugzending naar een privé-museum het „Kunsthuis” in Zwitserland ziet het er naar uit dat dit doek nooit meer naar België zal terug komen.

Zowel Antwerpen als Oostende hadden te kennen gegeven dit werk te willen. Dit alles is het gevolg van een ondoordacht op reis sturen van kunstwerken en het ontbreken van een regeling voor kunst die zich in bruikleen in ons land bevindt.

Mogen wij de Minister vragen:

- a) of hij akkoord gaat met het op dergelijke wijze verlies van een kunststuk?
- b) welke houding hij hier tegenover inneemt?

Antwoord

De vraag van het geachte lid vertolkt de bezorgdheid van velen voor de bescherming van ons kunstpatrimonium. Deze bezorgdheid deel ik eveneens en zelfs wordt gepoogd met alle beschikbare middelen de kunstwerken, eigendom van de Vlaamse Gemeenschap, maximaal te beschermen doch ook maximaal het publiek ter beschikking te stellen.

Het Ensor-doek, dat door de edelmoedige welwillendheid van de privé-eigenaar, zoveel jaren reeds de musea van Oostende en Antwerpen heeft gesierd en

tevens het museum van Elsene, en dat in de jongste Ensor-manifestatie in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen nog door ruim 130.000 bezoekers werd gezien, kan door geen enkele wettelijke beschikking opgeëist worden. De eerbied voor de privé-eigendom verbiedt trouwens op te treden. De „Intrede van Kristus”, een doek dat wij inderdaad graag in eigen omgeving zouden wensen, zal aldus gedurende enige tijd een indrukwekkende wegwijzer zijn naar de tientallen, artistiek evenwaardige Ensordoeken die onze musea rijk zijn.

Ik betreur om diverse redenen de Zwitserse bruikleen en zal alleszins pogen het doek na verloop van tijd terug naar Vlaanderen te brengen.

Dit feit wijzigt geenszins de traditionele houding van de verantwoordelijken van de musea van de Gemeenschap, die ik onderschrijf en bevestig, om zeer doordacht elke vraag om bruikleen van het overheidsbezit te onderzoeken en om b.v. de strengste normen te hanteren voor schilderijen op houten dragers uit de vorige eeuwen.

Vraag nr. 356
(zitting 1983-1984)
van 18 september 1984
van de heer G. CARDOEN

Openluchtschool A. Max te Vlezenbeek — Instandhouding

Door de stad Brussel werd beslist de openluchtclassen „A. Max”, Postweg te Vlezenbeek niet verder in stand te houden.

Hoewel dit scholencomplex kosteloos ter beschikking werd gesteld en de stichting zorgt voor het vervoer van deze zieke en debiele kinderen, beroept het stadsbestuur van Brussel zich op verplichte bezuinigingen.

Er rijst hier ontegensprekelijk een probleem van verdere opvang voor deze Vlaamse Brusselse kinderen, naast het probleem voor de ontslagen werknemers.

Gelet op de voortreffelijke infrastructuur (ruime lokalen, keuken, kiaslokalen, speelweide) en de zeer interessante ligging t.o.v. de Brusselse agglomeratie, lijkt het mij noodzakelijk mochten deze activiteiten verder kunnen blijven bestaan.

Zou de Vlaamse regering in samenwerking desnoods met de Nederlandse Cultuurcommissie de exploitatie niet verder kunnen verzekeren?

De gemeentebesturen uit Vlaanderen werden recentelijk door Gemeenschapsminister Poma aangeschreven met het oog op de oprichting van jeugdcentra. Kan ook hier niet aan gedacht worden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag en voor zover ze onder mijn bevoegdheid ressorteert, kan ik het geachte lid melden dat het me niet aangewezen lijkt om via de begroting van Cultuur openluchtclassen in stand te houden. Dit zou een sneeuwbal effect teweegbrengen.

De oprichting van jeugdcentra gebeurt via een wed. strijdaanbesteding waar, voor zover er beschikbare middelen zijn, onder bepaalde voorwaarde een wel. bepaald typegebouw wordt ingeplant.

Dit brengt dus ook geen oplossing voor het hier gestelde probleem.

Vraag nr. 362
(zitting 1983-1984)
van 5 oktober 1984
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Gebrek aan coördinatie bij het organiseren van culturele manifestaties — Maatregelen ter voorkoming

Op vrijdag 7 september om 20.30 uur werd het seizoen 84/85 van de Opera voor Vlaanderen geopend met een eenmalige opvoering te Antwerpen van „De Schelde” ter gelegenheid van de 150e verjaardag van de geboorte van Peter Benoit.

Op vrijdag 7 september om 20 uur ging eveneens te Antwerpen het laureatenconcert door van het „Internationaal Opera- en Belcantoconcours 1984”.

De directeur van de Opera voor Vlaanderen en de voorzitter van het operaconcours is dezelfde man. Hij moest uiteraard op beide manifestaties aanwezig zijn.

Voor de Gemeenschapsminister van cultuur werd het nog moeilijker want die moest aanwezig zijn op het concert van de Vlaamse regering met de Wiener Philharmoniker dat eveneens op vrijdag 7 september om 20.30 uur te Brussel plaatsvond.

Is de geachte Minister ook niet van mening dat door twee belangrijke concerten te organiseren op hetzelfde uur, in dezelfde stad, het gebrek aan belangstelling voor één der beide uitvoeringen werd in de hand gewerkt, met name voor het laureatenconcert van het „Internationaal Opera- en Belcantoconcours 1984”?

Mag ik de geachte Minister vragen mij te willen mededelen wie voor dit gebrek aan coördinatie verantwoordelijk is en welke maatregelen zullen worden getroffen om een herhaling van dergelijke foute planning te beletten.

Antwoord

In tegenstelling met wat het geachte lid denkt, was de directeur van de OVV in geen enkel opzicht betrokken bij de organisatie van het laureatenconcert van het opera- en belcantoconcours van de BRT, dat op dezelfde datum te Antwerpen plaats had als het concert „De Schelde”. Als voorzitter van de jury eindigde zijn verantwoordelijkheid bij de proclamatie van het concours, en ontving hij voor het laureatenconcert van de BRT een uitnodiging.

Dit gebrek aan coördinatie is geen alleenstaand geval. Het concert van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel viel samen met een gala-avond van het Ballet van de XXe Eeuw ook te Brussel.

En de première in de Gentse opera van „Nabucco” op 21 september jl. — in het kader van het Festival

van Vlaanderen — viel samen met een concert in de St.-Baafskathedraal — ook door het Festival van Vlaanderen.

Deze voorbeelden mogen het geachte lid aantonen dat coördinatie en samenwerking dringend geboden is — en de betrokkene is van zins een initiatief te nemen — maar ook dat de verantwoordelijkheden erg verdeeld zijn.

Tenslotte moge ik er het geachte lid op wijzen dat de Peter-Benoitdag van 7 september te Antwerpen volledig gecoördineerd was tussen het Archief en Museum van het Vlaamse Cultuurleven (opening tentoonstelling), het Benoitfonds (organisatie in de Singel) en de Opera (optreden).

Vraag nr. 9
van 19 oktober 1984
van de heer J. DESSEYN

Niet-openbare radio te Oostende — Taalgebruik

Door een niet-openbare radio worden in het Oostendse programma's uitgezonden en gepresenteerd in het Frans.

Dit lijkt mij strijdig te zijn met artikel 4 van het decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Hebben niet-openbare radio's uit Oostende of omgeving in hun erkenningsaanvraag de wens uitgedrukt in een andere taal dan in het Nederlands uit te zenden, met staving door een gemotiveerde nota?
2. In bevestigend geval, werden dan al dan niet door de Vlaamse Executieve uitzonderingen toegestaan?
3. Indien geen dergelijke radio's vergunning hebben bekomen om in het Frans uit te zenden, welke maatregelen worden dan genomen bij overtreding van art. 4 f) van het decreet van 6 mei 1982?

Antwoord

1. In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik meedelen dat 3 niet-openbare radio's van Oostende en omgeving in hun erkenningsaanvraag de toelating hebben gevraagd meertalig uit te zenden. Gelet op de motivatie — aanwezigheid van toeristen — werd door de raad van Niet-Openbare Radio's deze aanvraag gunstig geadviseerd in het pre-advies.
2. Vermits de erkenningen nog niet gebeurd zijn konden nog geen uitzonderingen worden toegestaan.
3. Indien niet-openbare radio's in het Frans uitzenden zonder daarvoor in het erkenningsbesluit de toelating gekregen te hebben, vervalt de erkenning op basis van art. 4 f. van het decreet van 6.12.1982.

Vraag nr. 11
van 22 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gewest — Bescherming van landschappen

In de beleidsopties van de Vlaamse Executieve stond duidelijk vermeld dat de bescherming van landschappen een belangrijk onderdeel zou vormen van het beleid.

In vele kringen van leefmilieubewegingen klaagt men voortdurend over het tergend langzaam beschermen van waardevolle landschappen en het volledig ontbreken van beschermde natuurparken. Immers het enige officieel erkende natuurpark betreft het „Hoge Venen Eifel Natuurpark”.

In de ons omringende landen is men veel guller wat betreft het ontwerpen en beschermen van natuurparken.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hoeveel landschappen werden tot op heden beschermd sinds 1981?
2. Hoeveel aanvragen tot bescherming van landschappen liggen er momenteel te wachten op definitieve goedkeuring?
3. Welke stappen worden tot op heden ondernomen om via decreet tot oprichting van een natuurpark over te gaan?
4. In hoeverre bestaan er reeds kleinschalige experimenten om de mogelijkheid van natuurparken in Vlaanderen te onderzoeken?
5. Op welke wijze is tot op heden gevolg gegeven aan de aanbevelingen van de Raad van Europa om natuurparken te stichten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag en voor zover ze onder mijn bevoegdheid ressorteert geef ik het geachte lid hieronder de gewenste gegevens.

1. Aantal landschappen beschermd sinds 1981:
 - a. ingezette procedure: 48
 - b. definitieve besluiten: 26
2. Aantal aanvragen tot bescherming van landschappen die momenteel wachten op definitieve goedkeuring: 12.

De punten 3, 4 en 5 behoren niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 15
van 24 oktober 1984
van de heer A. DE BEUL

Agenda van de Europese Ministerraad — Toerisme als beleidsmaterie

Op 19 november aanstaande staat er een bespreking over het toerisme als beleidsmaterie aan de agenda van de Europese Ministerraad.

Zal België op deze Ministerraad door Verkeersminister De Croo alleen vertegenwoordigd zijn of zullen de Gemeenschapsministers die het toerisme onder hun bevoegdheid hebben alle drie aanwezig zijn? Meer speciaal op welke wijze zal Vlaanderen op deze Europese gelegenheid aan bod komen om zijn toeristische belangen te verdedigen?

Antwoord

In aansluiting met zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bedoelde bespreking afgelast werd.

Vraag nr. 17
van 25 oktober 1984
van de heer V. ANCIAUX

Rijkscultureel Centrum „De Moelie” te Linkebeek — Aanpassingswerken

Het cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap te Linkebeek werd opgericht bij KB van 5.10.1981.

Sedertdien gingen 3 jaar voorbij. Buiten enkele luttel aanpassingswerken, bleef het aangekochte gebouw onveranderd.

Gezien de moeilijke opgave van de sociaal-culturele raad en het Vlaams verenigingsleven om op te tornen tegen de bevoorrechte Franstaligen in deze Vlaamse gemeente met faciliteiten, zijn er redenen genoeg om het cultureel centrum optimaal in te richten en operationeel te maken.

Het bouwprogramma werd opgemaakt en de bestuurscommissie heeft haar advies gegeven. De uitvoering zou zo haast mogelijk dienen te gebeuren.

Mag' ik van de geachte Minister vernemen wanneer hij voorziet dat de bouwwerken kunnen starten en zullen eindigen.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik mededelen dat het bouwprogramma wordt voorgelegd aan de Commissie „Culturele Centra” voor advies.

Na goedkeuring van dit bouwprogramma zal ik het dossier verder laten afwerken teneinde het project aanbestedingsklaar te maken.

Het is mij onmogelijk, gezien de besparingen welke voor 1985 binnen het investeringsprogramma door de Vlaamse Executieve werden opgelegd, nu reeds een beslissing omtrent de aanvang der werken te nemen.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 98
(zitting 1983-1984)
van 27 augustus 1984
van de heer O. MEYNTJENS

Gemeente Zwijndrecht — Raadszitting

Op 27 juni 1984 vergaderde de gemeenteraad van de gemeente Zwijndrecht. De bijeenroeping voor de eerste maal ging uit van het college van burgemeester en schepenen. Op een bepaald ogenblik verlaat de oppositie de zitting met als gevolg dat de agenda niet verder kan worden afgehandeld omdat er niet voldoende raadsleden van de bestuursmeerderheid aanwezig waren om geldig te beraadslagen en te besluiten. De burgemeester verklaarde om deze redenen de vergadering gesloten.

Op 30 juni 1984 werd aan de burgemeester een verzoek, uitgaande van de oppositie en ondertekend door 1/3 van de raadsleden, gericht om de gemeenteraad bijeen te roepen op 9 juli 1984 met op de agenda dezelfde punten die op de zitting van 27 juni 1984 niet behandeld konden worden.

In dit verzoek was niet vermeld dat het hier om een tweede oproeping ging aangezien er verwacht werd dat de gemeentelijke diensten dit op de bijeenroeping zouden vermelden.

Op 3 juli 1984 werd aan alle raadsleden een bijeenroeping van de gemeenteraad bezorgd voor de zitting van 9 juli 1984 met de gevraagde dagorde. Op deze bijeenroeping was vermeld dat dit de eerste oproeping was.

Op 5 juli 1984 worden de gemeenteraadsleden opgeroepen voor een gemeenteraad op 7 juli 1984 uitgaande van het schepencollege met dezelfde agendapunten als de raad van 27 juni 1984 en met vermelding voor de tweede maal.

Op 7 juli 1984 vergadert de gemeenteraad met hetzelfde scenario als op 27 juni 1984. Na deze zitting vergadert het college van burgemeester en schepenen afzonderlijk en beslist de gemeenteraad voor de derde maal bijeen te roepen op 12 juli 1984 met dezelfde agendapunten die op 27 juni 1984 en op 7 juli 1984 niet konden worden afgehandeld.

Op 9 juli 1984 vergaderde de gemeenteraad op verzoek van de oppositie maar was weerom niet in aantal om geldig te besluiten vermits de bestuursmeerderheid niet opdaagde.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op de hiernavolgende vragen.

1. Had het college van burgemeester en schepenen de aanvraag dd. 30 juni 1984, aangevraagd door de oppositie en ondertekend door 1/3 van de raadsleden, moeten beoordelen als een tweede oproeping en diende dit vermeld te worden of hadden zij het recht dit te beschouwen als een eerste oproeping?
2. Wat indien 1/3 van de raadsleden het verzoek richten om de gemeenteraad voor de tweede maal bijeen te roepen? Is het college van burgemeester

en schepenen verplicht hieraan gevolg te geven of mogen zij, na ontvangst van de aanvraag, zelf een vergadering vóór de aangevraagde datum laten bijeenroepen.

3. Indien het college van burgemeester en schepenen het verzoek van 1/3 van de raadsleden had beschouwd als een tweede bijeenroeping, kon dan de zitting van 9 juli 1984 beschouwd worden als een derde bijeenroeping?
4. Kunnen de raadsleden, aanwezig op de zitting van 9 juli 1984 (indien de meerderheid van de zittinghebbende raadsleden niet aanwezig is) die zitting inroepen als een derde raadszitting?

Antwoord

Het geachte lid heeft een specifiek geval op het oog dat trouwens reeds het onderwerp uitmaakte van een klacht die in quasi identieke bewoordingen was opgesteld.

Het is ongewoon in het raam van de parlementaire vragen en antwoorden op zulke vraag in te gaan laat staan ze parallel met een klacht te behandelen.

Zodra het onderzoek in verband met de klacht beëindigd is, zal ik rechtstreeks aan het geachte lid op zijn vraag antwoorden.

Principiële beloften 1983/ 1984

Gemeente	Aard der werken	Kostprijs	Bedrag toelage	Datum P.B.
Bree	Riolerings- en verbeteringswerken van Abrorweg, Dirixstraat e.a.	13.185.453 fr.	8.463.000 fr.	27.06.1984
Bilsen	Aanleg riolering en wegverbetering Nieuwstraat, Bellikstraat en Koppelstraat	14.726.468 fr.	8.557.000 fr.	16.11.1983
Dilsen	Bouwen van een pompstation voor rioolwater en aanleggen van afvoercollectoren naar het zuiveringsstation	42.846.571 fr.	9.569.000 fr.	29.04.1983
Hamont-Achel	Aanleg fietspad en riolering langs Koleneind en Dijkstraat	18.718.979 fr.	12.017.000 fr.	18.09.1984
Houthalen-Helchteren	Riolering langs de Eikendreef, Eikelbosstraat en de rijksweg nr 19	22.856.798 fr.	10.324.000 fr.	10.09.1984
Lommel	Riolering Gestelse Dijk en omgeving	82.149.649 fr.	52.387.000 fr.	25.11.1983
Lommel	Rioleringswerken rijksweg nr 446 — Gestelsedijk	10.728.113 fr.	3.877.000 fr.	16.03.1983
Lommel	Aanleg zuidelijke collector Kattenbos	85.839.193 fr.	33.128.000 fr.	02.07.1984
Lommel	Riolerings- en wegeniswerken Weyerken en verwelving Klogloop	93.154.261 fr.	59.343.000 fr.	07.02.1984
Maaseik	Aanleg riolering langs de Leeuwrikstraat, Oude Ophovenbaan en Sint-Jansberg	15174.165 fr.	9.520.000 fr.	27.06.1984
Neerpelt	Uitrusting BPA „ Het Laer”	7.799.332 fr.	4.841.000 fr.	11.05.1984
Overpelt	Aanlegriolering Heidestraat, Reuzendijk en Beekstraat	5.511.491 fr.	3.538.000 fr.	29.12.1984
Peer	Aanleg afvoercollector langs omleidingsweg — RW nr 21	17.990.594 fr.	3.350.000 fr.	25.09.1984
Bocholt	Aanleg riolering en verbetering Damburgstraat	2.822.432 fr.	1.811.000 fr.	26.01.1984
Bree	Aanleg riolering in de Dirixstraat, Hovestraat, Niskensstraat, Kleine Genottestraat e.a.	3.869.079 fr.	2.483.000 fr.	13.08.1984
Dilsen	Verbetering van de weg nr 23 „ Bakkershoefstraat ”	2.965.689 fr.	1.903.000 fr.	25.05.1984
Dilsen	Afwatering van de wijk „ Veeweide ”	3.143.520 fr.	2.018.000 fr.	26.01.1984
Dilsen	Sanering van de Retselbeek te Rotem	1.523.214 fr.	977.000 fr.	13.08.1984
Dilsen	Aanleg riolering en stoepen in de Kantonsweg	1.571.909 fr.	790.000 fr.	08.10.1984
Maaseik	Verbetering van de Kriekelsheuvelstraat	3.857.628 fr.	2.476.000 fr.	13.08.1984
Maaseik	Verbetering van de Krommekamp	3.490.989 fr.	2.241.000 fr.	25.05.1984
Maaseik	Aanleg riolering „ Dorperweg” te Opoeteren	3.764.564 fr.	2.416.000 fr.	13.06.1984
Maaseik	Aanleg riolering Oude Ophovenbaan	2.660.362 fr.	1.707.000 fr.	13.08.1984
Overpelt	Verbetering spoorwegovergang en buitengewone herstelling weg van groot verkeer nr 801	3.218.332 fr.	1.932.000 fr.	19.10.1983
Peer	Aanleg riolering en verbetering verlengde Leukenstraat en Bokterstraat	2.747.824 fr.	1.764.000 fr.	21.08.1984

Vraag nr. 105
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

*Gesubsidieerde werken arrondissement Maaseik —
 Betoelaging in 1983*

Graag vernam ik van de Minister voor welke openbare werken, uit te voeren door gemeenten, provincie of andere openbare besturen, voor het arrondissement Maaseik, in 1983 door zijn departement een principiële of vaste belofte van staatstoelage werd verleend, en voor welke werken er momenteel nog aanvragen in behandeling zijn?

Zo mogelijk met opgave per gemeente, de aard van de werken, de kostprijs en de toelage.

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 28 september 1984 geef ik het geachte lid in bijlage twee tabellen waarop alle werken voorkomen met respectievelijk de data van de principiële en deze van de vaste beloften evenals de kostprijs en het bedrag van de toelage.

Vaste beloften 1983/ 1984

Gemeente	Aard der werken	Kostprijs	Bedrag toelage	Datum V.B.
Bree	Rioleringswerken en wegeniswerken in de Kookhofstraat, Kleine Genottestraat, Siemensstraat, Wijkstraat e.a.	14.933.137 fr.	9.577.000 fr.	13.07.1983
Dilsen	Aanleg riolering in de RW nr 257 (Neeroeterse Steenweg)	38.193.260 fr.	1.846.000 fr.	24.02.1983
Hamont-Achel	Verbetering van de Watertorenstraat en verlenging Kapelstraat	3.015.529 fr.	1.918.000 fr.	07.06.1983
Hechtel-Eksel	Aanleg riolering Goudvinkstraat, Roerdompstraat en Leeuwerikstraat	35.575.825 fr.	17.945.000 fr.	07.03.1983
Hechtel-Eksel	Aanleg riolering Schansdijk-, Kapel- en Nieuwstraat	8.552.700 fr.	5.334.000 fr.	02.04.1983
Hechtel-Eksel	Aanleg riolering kruispunt RW nr 447 en Dorpsplein te Eksel	7.698.826 fr. (alleen Deel B) = 1.691.249 fr. (werken ten laste v/d gemeente)	996.000 fr.	21.11.1983
Houthalen-Helchteren	Herinrichting dorpskern te Houthalen	8.312.197 fr.	5.336.000 fr.	04.01.1984
Lommel	Wegen- en rioleringswerken Duinenstraat, Bolendijk en omgeving	39.233.978 fr.	24.246.000 fr.	07.11.1983
Lommel	Rioleringswerken in de wijk „ Kattenbos ”	47.811.659 fr.	28.431.000 fr.	27.07.1983
Lommel	Rioleringswerken Kerkhoven	42.353.533 fr.	26.149.000 fr.	13.07.1983
Maaseik	Aanleg riolering in de RW nr 457 (Rottemeerlaan)	4.657.718 fr. (bedrag v/e gecombineerd dossier)	1.324.000 fr.	03.02.1983
Meeuwen-Gruitrode	Verbeteren van de Lorken-, Dennen-, Naald- en Denappelstraat	10.676.648 fr.	4.751.000 fr.	17.02.1983
Meeuwen-Gruitrode	Aanleg collector van Meeuwen naar Ellikom	50.276.812 fr.	23.023.000 fr.	30.08.1983
Neerpelt	Aanleg riolering- en wegverbetering in de Nachtegaal-, Acadia-, Lepel- en Molenstraat	16.465.134 fr.	10.500.000 fr.	10.07.1983
Peer	Bibliotheek, administratief- en Elektrische installatie „ administratief centrum ”	Enkel betrekking op elektrische installatie = 3.068.506 fr.	979.000 fr.	09.12.1983
Peer	Administratief- en cultureel centrum — Perceel: centrale verwarming en ventilatie	18.905.981 fr. (gecombineerd dossier werk = 3.197.204 fr.)	1.026.000 fr.	21.12.1983
Bocholt	Aanleg riolering Kaulillerweg, Janshoek en Goosweg	1.917.828 fr.	1.231.000 fr.	14.06.1984
Bocholt	Verbetering weg van groot verkeer nr LI — Kaulillerweg	24.923.134 fr.	16.000.000 fr.	06.09.1984
Bocholt	Aanleg riolering en verbetering van de Vinkstraat	3.063.546 fr.	1.966.000 fr.	19.07.1984
Bocholt	Aanleg riolering en verbetering Damburgstraat	2.772.386 fr.	1.779.000 fr.	06.07.1984
Bocholt	Aanleg riolering en verbetering van de Oude Kerkstraat	3.825.443 fr.	2.434.000 fr.	06.08.1984
Bree	Verbetering van de Kuilenstraat	2.899.647 fr.	1.861.000 fr.	26.03.1984
Bree	Aanleg riolering langs de Kleine Ring (2e fase)	15.199.014 fr. (gecombineerd dossier) = 4.726.828 fr.	2.158.000 fr.	11.05.1984
Hamont- Achel	Verbetering en riolering van Hoek- en Molenstraat, Rodewieyt e.a.	3.1493.629 fr.	202.18000 fr.	02.08.1984
Hamont-Achel	Verbetering van verschillende wegen — Buitenheide	2.713.965 fr.	1.742.000 fr.	26.03.1984
Houthalen-Helchteren	Buitengewone herstelling Varenstraat — St. Leonardusstraat	1.795.327 fr.	1.033.000 fr.	26.03.1984
Kinrooi	Verbetering en aanleg riolering in de Leusstraat (e.a.)	15.896.616 fr.	10.181.000 fr.	24.09.1984
Kinrooi	Aanleg riolering en wegverbetering Molenwegske en Fabriekstraat	4.150.842 fr.	2.665.000 fr.	24.09.1984
Kinrooi	Aanleg riolering in de Truychstraat, Hogerstraat e.a.	3.700.814 fr.	2.375.000 fr.	06.08.1984
Kinrooi	Uitrusting Sweversveld — le fase	989.820 fr.	635.000 fr.	26.03.1984
Lommel	Herwaardering kerkplein	10.003.816 fr.	6.442.000 fr.	08.02.1984
Maaseik	Verbetering weg van groot verkeer nr 502 — Opoeteren — As (deel A-B)	25593.869 fr.	15.754.000 fr.	06.09.1984

Principiële beloften 1983/ 1984

Gemeente	Aard der werken	Kostprijs	Bedrag toelage	Datum P.B.
Maaseik	Rioleringswerken en wegeniswerken in de Glosentrapstraat e.a.	12.636.587 fr.	7.922.000 fr.	24.09.1984
Maaseik	Aanleg van een fietspad langs de Van Eycklaan en de aanleg „ De Graaf”	3.065.941 fr.	1.637.000 fr.	24.09.1984
Lommel	Rioleringswerken R.W. nr 446 — Vak Kerkhoven — Lommel (le deel)	8.486.267 fr. (gecombineerde)	3.740.000 fr.	03.10.1984
Neerpelt	Aanleg riolering Molenstraat	7.163.141 fr. (eindafrekening)	227.000 fr. (bijkomende vastlegging)	
Neerpelt	Verbetering en riolering van de Zonhoek-, Reiger-, en Uilenstraat	11.849.422 fr.	5.573.000 fr.	16.07.1984
Neerpelt	Verbetering van de weg van groot verkeer nr LI-Kaulillerweg	28.826.657 fr.	18.506.000 fr.	06.09.1984
Overpelt	Aanpassingswerken van — parkeerplaats aan kerk, sporthal en oude markt en Kloosterstraat	14.250.304 fr.	9.148.000 fr.	19.07.1984
Overpelt	Aanleg riolering kruispunt Ringlaan Zuid, Paardenkerkhofstraat en Boelenstraat	1.597.691 fr.	1.025.000 fr.	26.03.1984
Overpelt	Verbetering weg van groot verkeer nr LVIII Schellekoerstraat	10.532.142 fr.	5.774.000 fr.	02.04.1984
Overpelt	Verbetering spoorwegovergang en buitengewone herstelling weg van groot verkeer nr 801	2.999.939 fr.	1.776.000 fr.	06.07.1984

Vraag nr. 106
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Mergelwinning in Luik en omgeving — Vervanging van portlandcement door hoogovencement in lastenboek van de Staat

De voornaamste grondstof bij het maken van cement is mergel, die via de grond gewonnen wordt in het Luikse en de omgeving van Doornik. De enorme ingreep op het landschap is bekend: de vernieling van het natuurlijk milieu en het landschap is eveneens bekend.

Onlangs heeft de Raad van Beheer van de SV Intercompost bij het toekennen van werken ten belope van 170 miljoen frank in het bestek de verplichting opgenomen om in plaats van portlandcement hoogovencement te doen opnemen. Immers daardoor heeft men minder natuurlijke grondstof mergel nodig en kan men gebruik maken van afvalprodukten zoals metaalslakken of vliegias. Alhoewel dit een detail lijkt, is het een daadwerkelijke bijdrage tot de bescherming van ons leefmilieu door in de bestekken die de staat opstelt voor infrastructuurwerken, rioleringswerken, enz. de verplichting op te leggen in plaats van portlandcement, hoogovencement of cement die een gedeelte vliegias bevat, te gebruiken.

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke verplichtingen worden thans in de lastenboeken opgenomen in verband met het soort cement dat gebruikt wordt?
2. Kan met het oog op het gebruik van hoogovencement of cement met vliegias in de lastenboeken de verplichting opgenomen om deze cement te gebruiken?

3. In hoeverre is het aandeel van hoogovencement groter dan portlandcement bij het opstellen van lastenboeken?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In aansluiting op uw vragen van 28 september jl. kan ik het geachte lid volgende antwoorden verstrekken.

1. De ontwerper kan in de bestekken allerlei specifieke eisen stellen aan het cement zoals eisen inzake binding, verharding, sterkte, bestendigheid tegen aantasting (b.v. betonnen rioolbuizen), corrosie (spanbeton), kleur (gevelementen) enz.

In de regel echter schrijft hij niet voor dat het cement van een welbepaald type moet zijn (portlandcement, hoogovencement, puzzolaancement, enz.) en heeft de fabrikant of de aannemer de keuze, mits hij aan de gestelde eisen voldoet.

2. De ontwerper kan in de bestekken een welbepaald type cement verplicht stellen.

De vraag is echter of dit wel opportuun is.

- a. Heden ten dage wordt nagenoeg de totale produktie aan hoogovenslakken gebruikt als grondstof voor cement zodat het verplicht stellen van hoogovencement het gevolg kan hebben dat in de toekomst hoogovenslakken zullen moeten worden ingevoerd om aan de vraag te kunnen voldoen.
- b. Puzzolaanportlandcement (d.i. cement met vliegias) bevat ca. 80% portlandklinker.

Het is enkel en alleen geschikt wanneer inzake verhardingstijd er strikte mindere eisen gesteld worden.

3. Zoals vermeld in het antwoord op vraag 1 wordt in de regel in de bestekken niet bepaald dat het cement van een bepaald type moet zijn.

Wel kan erop gewezen worden dat hoogovencement en puzzolaanportlandcement goedkoper zijn dan portlandcement en dat het gebruik ervan van jaar tot jaar toeneemt (in 1983 bedroeg het aandeel hoogovencement ca. 42% en het aandeel puzzolaanportlandcement ca. 30% van de totale hoeveelheid cement).

Vraag nr. 107
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984

van de heer T. KELCHTERMANS

Herstructurering gemeentelijke belastingverordeningen inzake drijfkracht — Stand van zaken

In mijn vraag nr. 54 dd. 8 oktober 1982 deed ik de Minister een uitgebreid voorstel om de gemeentelijke belastingverordeningen inzake drijfkracht op een moderne leest te herstructureren. De Minister noemde deze voorstellen destijds „belangwekkend”, maar stelde dat de complexiteit van deze problematiek een diepgaand onderzoek vergt, dat wegens de technische aard ervan, o.m. moet steunen op de adviezen van de Minister van Economische Zaken en de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Nu twee jaar later vernam ik gaarne van de geachte heer Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft hij inmiddels de beoogde adviezen ingewonnen? Zo neen, om welke redenen? Betekent dit dat op korte termijn geen herstructurering mag verwacht worden? Zo ja, om welke redenen?
2. Hoe luidden de ingewonnen adviezen? Welke conclusies heeft hij hieraan verbonden? Wanneer mag dientengevolge een herstructurering ter zake verwacht worden?

Antwoord

Aansluitend bij de vraag nr. 54 dd. 8 oktober 1982 van het geachte lid, heeft de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten eveneens een aantal voorstellen geformuleerd betreffende de gemeentebelasting op de drijfkracht der motoren. Bij nader onderzoek van de beide voorstellen bleek dat de door het geachte lid geciteerde adviezen niet noodzakelijk waren.

Hierna volgen de voornaamste conclusies t.a.v. de vraag nr. 54.

De simultaancoëfficiënt, voorgeschreven door het oorspronkelijke modelreglement, is niet langer verplicht.

Hierdoor werden alle motoren nu in gelijke mate belast, ongeacht hun aantal in het bedrijf, maar ook ongeacht hun rendement.

Hiermee rekening houden zou de berekening van de belasting te gecompliceerd maken, wat niet kan ver-

antwoord worden temeer daar de opbrengst van deze belasting in feite gering is.

De maximale aanslagvoet bedraagt inderdaad slechts 500 F per kWh.

De belasting op de drijfkracht wordt berekend per motor, ongeacht de omstandigheid dat de motor wordt aangewend in de primaire, de secundaire of de tertiaire sector.

Een belasting op computers is op dit ogenblik technisch onmogelijk. De grote moeilijkheid ter zake is het vaststellen van een belastbare eenheid en de snelle evolutie van de informatica-apparatuur.

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1984
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeentebelastingen — Woonplaats

Bepaalde personen baten op het grondgebied van een gemeente een drankgelegenheid — van uiteenlopende aard — uit zonder zich te laten inschrijven in het bevolkingsregister van deze gemeente. In het bekende kettingsysteem der bars heeft zelfs veelal om de zes maand een wisseling plaats van uitbaters en diensters. Deze laatsten zijn dan nog meestal niet van Belgische nationaliteit. Heel wat gemeentebesturen worden met dit verschijnsel geconfronteerd.

Dergelijke praktijken zijn nadelig voor de betrokken gemeente enerzijds wat haar bevolkingscijfer betreft en de hierop gebaseerde wettelijke beschikkingen en anderzijds wat het aantal belastingplichtigen betreft voor de aanvullende gemeentebelasting op de rijksbelasting geheven op de inkomsten der natuurlijke personen. Ondanks het feit dat deze personen effectief de gemeente bewonen en er een beroepsactiviteit uitoefenen ontsnappen zij aan deze aanvullende gemeentelijke belasting.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op volgende vragen.

1. Over welke rechtsmiddelen beschikt het betrokken gemeentebestuur om deze personen aan deze aanvullende gemeentebelasting te onderwerpen?
2. Kan een gemeentebestuur in een gemeentelijk reglement door zijn gemeenteraad de verplichting laten inschrijven dat een uitbater van een drankgelegenheid zich in het bevolkingsregister van de gemeente moet laten inschrijven waar hij zijn drankgelegenheid uitbaat?

Antwoord

Het gemeentebestuur beschikt over geen rechtsmiddelen om personen die niet ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters van de gemeente de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting te doen betalen. Deze personen zijn de bedoelde belasting immers verschuldigd in de gemeente waar ze gedomicilieerd zijn.

De tweede vraag heeft betrekking op een materie die tot de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken behoort.

Vraag nr. 2
van 24 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Begraafplaatsen – Onderhoud

Nu één november nadert, liggen onze begraafplaatsen er in regel goed onderhouden bij. Op andere tijdstippen echter, konden wij vaststellen dat sommige begraafplaatsen bepaald geen fraai aanzicht boden en er wel eens meer gewoonweg verwaarlozing optrad.

Mogen wij van de geachte Minister vernemen, hoe deze problematiek door hem aangepakt wordt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Krachtens artikel 4 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging vallen de gemeentelijke begraafplaatsen onder het gezag, de politie en het toezicht van de gemeenteoverheden, die zorg dragen dat er geen wanorde heerst, dat er geen handelingen in strijd met de eerbied voor de doden worden verricht. Krachtens artikel 11 van dezelfde wet rust het onderhoud van de graven op geconcedeerde grond op de belanghebbenden en bij verwaarlozing kan de gemeenteraad een einde maken aan het recht op de concessie. Verder bepaalt artikel 8, lid 1, van het koninklijk besluit van 19 januari 1973 betreffende de lijkverbranding dat de gemeente instaat voor het onderhoud van het perceel waarop de as verstrooid wordt.

In mijn omzendbrief van 11 januari 1984 heb ik de gemeentebesturen herinnerd aan de onderrichtingen betreffende de begraafplaatsen en de lijkbezorging die door de Minister van Binnenlandse Zaken in verscheidene omzendbrieven werden gegeven. Wat specifiek het onderhoud van de begraafplaatsen betreft, heb ik de gemeentebesturen uitdrukkelijk gewezen op hun verplichtingen ter zake.

Mocht evenwel blijken dat sommige gemeentebesturen in gebreke blijven, dan kan ik slechts optreden wanneer die concrete gevallen mij bekend zijn.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Plaatsingskosten voor de gehandicapten – Verhoging bijdragen van de ouders

De tussenkomsten van de ouders in de plaatsingskosten van matig of ernstig mentaal gehandicapte kinderen, werden drastisch verhoogd. Deze verhoging is niet alleen weinig aanvaardbaar maar ze heeft geleid tot erg onlogische maatregelen.

Een voorbeeld ter illustratie.

— Kind A : 18 jaar, gaat naar een semi-internaat dat verbonden is aan een school voor buitengewoon

secundair onderwijs. De afstand van de woonplaats bedraagt 20 km. De vervoerkosten worden betaald door het ministerie.

— Kind B: 18 jaar, gaat naar een semi-internaat voor niet-schoolgaanden. De afstand van de woonplaats naar het semi-internaat : 5 km. Deze vervoerkosten worden betaald door het Fonds 8 1. Bijdrage ten laste van de ouders: 250 frank per dag.

De kostprijs van 1 km per dag en per kind bedraagt gemiddeld 23 frank (gebaseerd op de kostprijs van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer ministerie van onderwijs – kern Buggenhout).

Uit dit voorbeeld blijkt dat de ouders van kind B een formule gekozen hebben die voor hun kind beter, en voor de gemeenschap goedkoper is, toch moeten deze ouders 250 frank per dag betalen in tegenstelling tot de ouders van kind A, die 100 frank betalen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn deze feiten u bekend?
2. Blijkbaar zou er een overleggroep, bestaande uit leden van verschillende ministeries, zich ondermeer met deze problematiek bezighouden. Is dit juist? Werd dit probleem al behandeld en welke oplossingen zullen hieraan gegeven worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

1. In het door het geachte lid aangehaalde geval van kind A worden de vervoerkosten gedragen door het Ministerie van Nationale Opvoeding, wat spijtig genoeg niet kan gebeuren voor kind B.

De bijdrage die voor hen betaald wordt omvat niet alleen een deelname in de vervoerkosten maar eveneens in hun opvang.

2. Over een overleggroep zoals door het geachte lid omschreven is mij niets bekend.

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1984
van de heer J. VALKENIERS

Instellingen voor gehandicapten – Bijdrage in plaatsingskosten

Een overleggroep bestaande uit leden van verschillende ministeries is momenteel een oplossing aan het uitwerken voor de door de ouders te betalen bijdrage in de plaatsingskosten. Tot wanneer deze groep niet tot een akkoord komt, blijft de huidige ongelijke regeling van kracht.

Is het niet mogelijk deze maatregelen op te schorten tot de overleggroep een meer evenwichtige regeling heeft uitgewerkt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik geen kennis heb van het bestaan van een werkgroep zoals omschreven in de vraag van 17 oktober 1984.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN**
NATUURBEHOUD

Vraag nr. 215
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

*Europees Handvest voor de ruimtelijke ordening —
 Toepassing*

Op 20 mei 1983 werd door de Europese Ministers, verantwoordelijk voor ruimtelijke ordening, op hun vergadering in het kader van de Raad van Europa het Europees Handvest voor de ruimtelijke ordening aanvaard.

Op 25 januari 1984 heeft het Comité van Ministers van de Raad van Europa het Handvest aangenomen.

Het is nu aan de respectievelijke staten of gewesten om uit te maken hoe dit Handvest in de praktijk zal omgezet worden.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. welke stappen zal de Minister ondernemen om dit Handvest over te maken aan respectievelijk het Parlement en de Vlaamse Raad;
2. onderschrijft de Minister volledig dit Handvest;
3. zo ja, op welke wijze zal dit Handvest vertaald worden naar de beleidslijnen van de Minister in de dagelijkse praktijk ;
4. in het slot van dit Handvest bepleit men duidelijk voor voldoende inspraak van de burgers op het vlak van de ruimtelijke ordening.

M.i. is dit zeer essentieel; op welke wijze denkt de Minister dit ook wettelijk uit te breiden en te onderbouwen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 september II. heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. Het Europees Handvest voor de ruimtelijke ordening, door de Europese Conferentie der Ministers, verantwoordelijk voor de ruimtelijke ordening uitgewerkt en aanvaard in hun zitting van mei 1983 te Torremolinos, bestaat in originele versie enkel in de twee officiële talen van de Raad van Europa: het Frans en het Engels. Gezien ik de verspreiding van de tekst van dit Handvest in Vlaanderen in één van deze talen onopportunity achtte, is mijn eerste bezorgdheid geweest dat dit Handvest in het Nederlands zou beschikbaar zijn.

Daarom is door mijn administratie in samenwerking met Nederland een eenvormige Nederlandstalige versie van het Handvest verzorgd. Deze is op dit ogenblik gedrukt en ligt klaar om verspreid te worden in Vlaanderen.

2. Dit Handvest is een stimulans om de ruimtelijke ordening in de landen die het onderschreven hebben, functioneler en democratischer te maken. Ambtenaren van de administratie hebben in nauw contact met leden van het kabinet actief deelgenomen aan de voorbereiding van de tekst.

Wat meer is, het is de Belgische vertegenwoordiging die opgetreden is als verslaggever voor het opstellen van het ontwerp-Handvest aan de Conferentie. Ik heb er derhalve geen moeite mee om de inhoud van het Handvest volledig te onderschrijven.

3. Het is mijn uitdrukkelijke wens dat dit Handvest als handleiding zou gehanteerd worden door alle gezagdragers ambtenaren, en burgers, betrokken bij het beleid op het vlak van de ruimtelijke ordening, en dit op alle niveau's.
4. Aan de doelstellingen vooropgesteld in het Handvest werd reeds vorm en gestalte gegeven door het voorstel van decreet dat ik heb ingediend bij de Vlaamse Executieve enerzijds en de preliminaire studies ter voorbereiding van het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen anderzijds.

De aandacht kan gevestigd worden op de principes waarop beide beleidsinitiatieven gesteund zijn: de democratisering van de ruimtelijke ordening, het dichter betrekken van de burger bij de besluitvorming, de eenduidige bepaling van de beleidsinstantie die verantwoordelijk is voor de beslissing, de overeenkomst van de planniveaus met de beleidsniveaus, aandacht voor de verbetering van de kwaliteit van de ruimte ten behoeve van de mens en de natuur, het streven naar een rationeler grondgebruik.

Een belangrijk uitgangspunt is tevens de opvatting van de ruimtelijke ordening die gezien wordt als een ruimtelijke planning, en de ruimtelijke weerslag van het economisch, sociaal, cultureel en ecologisch beleid omvat.

Tevens wordt gestreefd naar een integratiekader waarin de ruimtelijke weerslag van de diverse ruimtebehoevende sectoren worden ingepast, terwijl door het structuurplanningsproces gestreefd wordt naar een rationeler grondgebruik.

Zowel in het ontwerp van decreet als in het structuurplanningsproces zijn de principes van inspraak en democratisering van de besluitvoorbereiding ingeschreven. In het structuurplanningsproces krijgt dit concrete vorm door het samenwerkingsmodel, dat momenteel verder wordt uitgewerkt in samenwerking met AROL.

Vraag nr. 221
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Ontgrondingsaanvragen — Stand van zaken

Kan de Minister mij meedelen hoeveel aanvragen voor ontgrinding hem op dit ogenblik bekend zijn, waar deze plaatsen gelegen zijn en over hoeveel ha te ontginnen gebied het telkens gaat.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op dit ogenblik twee aanvragen tot reliëfwijziging voor ontgrinding bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu in onderzoek zijn:

1. een aanvraag voor ontgrinding te Dilsen voor een oppervlakte van 2 ha 68 a 43 ca;
2. een aanvraag voor ontgrinding te Maasmechelen voor een totale oppervlakte van ongeveer 150 ha. Het betreft een aanvraag voor een fasegewijze ontgrinding en opvulling van een gebied dat zich uitstrekt aan weerszijden van de gemeentegrens tussen Maasmechelen en Dilsen. Het betreft terreinen die reeds voor één derde ontgrind zijn doch waarvoor schikkingen worden voorgesteld tot volledig herstel in het kader van de globale herinrichting van het gebied.

Vraag nr. 3
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Sanerings- en verbeteringswerken aan de Velperivier — Bescherming Velpevallei

Het bestuur van landinrichting maakte onlangs een nieuw plan bekend over de sanerings- en verbeteringswerken aan de Velperivier. Alhoewel dit plan een verbetering is in vergelijking met de vorige plannen blijven er heel wat bezwaren. Op vele terreinen blijven de nieuwe plannen een aantasting van de natuur- en landschapswaarde van de Velpevallei.

Deze werken vernietigen tevens het ecosysteem van de Velpe.

1. Is het juist dat het bestuur van landinrichting nieuwe plannen voorstelt? In welke mate keurt u als beleidsverantwoordelijk ke deze plannen goed?
2. Waarom worden de natuurvriendelijke adviezen van de stand Tienen niet aanvaard?
3. Meent u niet dat de geplande grootschaligheid en de vernieling van natuurwaardevolle gebieden en het ecosysteem in strijd is met uw verklaringen over een milieu- en ecologisch vriendelijke aanpak van de beeksaneringen?
4. Meent u niet dat de inbetonnering van de Velpe in Verrijck (Boutersem) niet past binnen een kleinschalige en milieuvriendelijke aanpak?
5. In het landschappelijk waardevol agrarisch gebied tussen Kerkom en Vissenaken voorziet men verschillende rechttrekkingen. Op deze wijze worden meanders geïsoleerd om later vermoedelijk te dienen als waterplassen. Deze meanders bevorderen niet alleen de waterzuivering maar zijn de beste afremmers van de snelheid van het water. Meent u niet dat door de afvoersnelheid van het water het overstromingsgevaar stroomopwaarts wordt vergroot?
6. Meent u niet dat één kunstmatig wachtbekken niet alleen niet te integreren is in het landschap,

maar dat verschillende kleine overstromingen minder duur en minder landschapsverstoring zijn?

7. Waarom wordt bij elke molen een betonnen open by-pass met stuw" voorzien? Wat zal de totale kostprijs van deze infrastructuren bedragen?
8. Welk is het verschil in kostprijs tussen het eerste ontwerp en het nu voorliggende?

Antwoord

1. De door het geachte lid bedoelde plannen betreffen klaarblijkelijk die welke ten behoeve van de watering van het Velpedal werden herwerkt onder de leiding van een door mij samengestelde werkgroep bestaande uit afgevaardigden van de ontwerper, van de watering, van de voormalige landelijke waterdienst en van de plaatselijke milieuverenigingen.

Deze plannen zijn in de werkgroep bij consensus tot stand gekomen.

2. Het advies van het Schepencollege van Tienen betreffende de plannen in kwestie is klaarblijkelijk een gevolg van het feit dat het werd verstrekt op grond van een dossier dat niet de nodige toelichting bevatte.
3. De herwerkte plannen zijn zodanig opgevat dat ze m.i. moeilijk als grootschalig kunnen worden beschouwd en zeker geen schade aan een natuurwaardevol gebied kunnen berokkenen.
4. De aanleg van een betonnen bodem- en oeververdediging in de doortocht van Verrijck is onontbeerlijk ter bescherming van de diverse constructies van de aanpalende bewoners, constructies die zich plaatselijk aan weerszijden 'van de Velpe in de oevers van de waterloop bevinden.
5. Het is duidelijk dat een verhoging van de snelheid van de waterafvoer het overstromingsgevaar stroomopwaarts niet kan vergroten.
6. De werkgroep heeft de plannen zodanig opgevat dat overstromingen in woonzones en landbouwgebieden kunnen worden voorkomen: lokale overstromingen in andere gebieden zullen dus verder mogelijk blijven.
7. Slechts vier van de acht bestaande molens zouden van een „by-pass" met een stuw worden voorzien. De aanleg van een dergelijke aftakking, waarvan alleen de stuwconstructie in beton zal worden uitgevoerd, is nodig om de cultuurhistorische molenconstructies tegen verdere aftakeling te vrijwaren, alsook om plaatselijke wateroverlast te voorkomen; de kostprijs van die infrastructuur is op 20.476.4 10 F geraamd.
8. Na actualisatie van de aanbestedingsbedragen van het oorspronkelijke ontwerp bedraagt het verschil in kostprijs tussen het eerste en het herwerkte ontwerp 86.978.089 F in meer (exclusief BTW); dit is onder meer het gevolg van de natuurbehoudstechnische werken.

Vraag nr. 6
van 22 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gewest — Rechttrekking van waterlopen

Op 13 oktober heeft een colloquium plaats aan het LUC te Diepenbeek over de problematiek van het rechttrekken van beken. Uit de reeds bestaande inventarisatie blijkt volgens de milieubewegingen dat het beleid, dat tot op heden gevolgd is, nefast werkt voor de volledige huishouding van het water. Een studie bureau heeft ter zake indertijd een studie gemaakt, waarbij ondermeer gepleit is geworden voor de volledige rechttrekking van de Demer, de Velpe, de Zwarte Beek en de Gete en uiteraard de aanpassing van de bijbeken. Verder wijst men erop dat de plannen van de provinciale technische diensten voor waterlopen van tweede categorie totaal onaanvaardbaar zijn en zelfs volledig in strijd met de gewestplannen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Zijn de studies, opgemaakt door Belgroma, nog steeds richtinggevend voor het verder rechttrekken van waterlopen?
2. Is er voor al deze projecten een ecologische begeleidingsstudie opgemaakt na opmaak door de studie bureaus?
 Welke aanpassingen heeft dit tot gevolg gehad voor de oorspronkelijke plannen?
3. Welke rechttrekkingen over welke afstand zijn er tot op heden gebeurd voor die waterlopen die onder de Landelijke Waterdienst vallen?
 Door wie werden deze werken uitgevoerd voor welke kostprijs?
4. Welke rechttrekkingen worden momenteel uitgevoerd op welke plaatsen en voor welke prijs?
5. Welke plannen bestaan er bij de provinciale technische diensten in verband met de rechttrekking van waterlopen van tweede categorie?
6. Mag ik tot slot vernemen hoe het beleid in verband met waterlopen opgevat wordt door de Minister?
7. Welke aanpassingen zijn er ter zake reeds gebeurd naar aanleiding van de terechte kritiek vanwege de milieubewegingen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. De studie die de NV Belgroma enkele jaren geleden in verband met de verbetering van de waterbeheersing in het stroomgebied van de Demer opwaarts van Diest heeft gemaakt is nog altijd richtinggevend, in zoverre ze de aanleg van vier wachtbekkens aanbeveelt. Afhankelijk van het effect van de inschakeling van die wachtbekkens op het waterafvoerproces, dat door de ingrijpende veranderingen in onze ruimtelijke structuur grondige wijzigingen heeft ondergaan, zullen naar noodwendigheid ook aan het waterloppennet in de Demervallei aanpassingswerken worden uitgevoerd.

2. Het door de NV Belgroma opgestelde voorontwerp van verbetering van de waterbeheersing in het stroomgebied van de Demer opwaarts van Diest maakt het voorwerp uit van een landschaps-ecologische studie, die aan het studiecentrum voor ecologie en bosbouw in Bokrijk werd toevertrouwd. Bij het uitwerken in zijn definitieve vorm van het ontwerp zal terdege rekening worden gehouden met de resultaten van die studie. De tot hiertoe bestekklaar gemaakte onderdelen van het waterbeheersingsontwerp hoefden nagenoeg niet te worden aangepast als gevolg van de landschaps-ecologische studie.
3. Ik beschik niet over statistische gegevens betreffende de aard, de lengte, de opdrachtgever en de kostprijs van de rechttrekkingen waarvan de waterlopen die vroeger onder de landelijke waterdienst ressorteerden tot op heden het voorwerp zijn geweest.
4. Volgens mijn inlichtingen zijn momenteel geen werken, strekkende tot de rechttrekking van onder het punt 3 bedoelde waterlopen, in uitvoering.
5. Het is me niet bekend in hoeverre er bij de provinciale technische diensten plannen in verband met de rechttrekking van onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie bestaan.
6. Volgens het voorontwerp van algemene beleidsvisie dat onlangs door de Dienst Landbouw van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu met betrekking tot de waterbeheersing in de onbevaarbare waterlopen in het Vlaamse Gewest werd uitgewerkt kan het beleid in verband met deze waterlopen in grote lijnen als volgt worden aangegeven.

Een ingreep op een waterloop ten behoeve van een of meer van zijn functies moet zodanig zijn opgevat dat de andere functies er niet door worden geschaad.

Een regularisatie van het afvoerregime van een waterloop moet zoveel mogelijk zonder ingrijpende wijzigingen van de bestaande bedding tot stand worden gebracht.

Wanneer het niet voldoende blijkt plaatselijke hindernissen die een normale waterafvoer in de weg staan te doen verdwijnen, kunstwerken op te richten, te vernieuwen of aan te passen of maatregelen ter beperking van de erosie van de bedding te treffen, om ongewenste overstromingen te voorkomen, zal in de aanleg van wachtbekkens voor het tijdelijk bergen, buiten de waterloop, van een deel van de topdebieten worden voorzien.

Wachtbekkens worden bij voorkeur aangelegd in de gedeelten van de vallei die van nature het gemakkelijkst worden overstroomd en zodanig ingericht dat de gebieden die als wachtbekken worden aangewend, buiten de periode van hoogwaterdebieten, zo mogelijk hun oorspronkelijke bestemming kunnen behouden.

De gedeelten van de vallei van een waterloop die van nature het gemakkelijkst worden overstroomd moeten in deze functie worden bestemd en mogen niet bestemd worden voor bebouwing en andere doeleinden die niet met hun functie van overstromingsgebied te verenigen zijn.

7. Ten einde te voorkomen dat de uitvoering van werken ter verbetering van de waterbeheersing ongewenste gevolgen voor het leefmilieu zou hebben, zijn sinds 1980 alle waterbeheersingsontwerpen die in opdracht van het Vlaamse Gewest worden opgemaakt het voorwerp van een landschapsecologische studie en worden deze ontwerpen aangepast overeenkomstig de aanbevelingen die in de landschapsecologische studie zijn vervat. Het is mij echter niet mogelijk een opsomming te geven van alle aanpassingen die ingevolge de landschapsecologische studies aan de waterbeheersingsontwerpen werden aangebracht.

Vraag nr. 7
van 22 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gewest — Bescherming van landschappen

In de beleidsopties van de Vlaamse Executieve stond duidelijk vermeld dat de bescherming van landschappen een belangrijk onderdeel zou vormen van het beleid.

In vele kringen van leefmilieubewegingen klaagt men voortdurend over het tergend langzaam beschermen van waardevolle landschappen en het volledig ontbreken van beschermde natuurparken. Immers het enige officieel erkende natuurpark betreft het „Hoge Venen Eifel Natuurpark.”

In de ons omringende landen is men veel guller wat betreft het ontwerpen en beschermen van natuurparken.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hoeveel landschappen werden tot op heden beschermd sinds 1981?
2. Hoeveel aanvragen tot bescherming van landschappen liggen er momenteel te wachten op definitieve goedkeuring?
3. Welke stappen worden tot op heden ondernomen om via decreet tot oprichting van een natuurpark over te gaan?
4. In hoeverre bestaan er reeds kleinschalige experimenten om de mogelijkheid van natuurparken in Vlaanderen te onderzoeken?
5. Op welke wijze is tot op heden gevolg gegeven aan de aanbevelingen van de Raad van Europa om natuurparken te stichten?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Voor wat de punten 1 en 2 betreft van de vraag, verwijs ik het geachte lid naar het antwoord gegeven door mijn Collega K. Poma, Gemeenschapsminister van Cultuur, aan wie de vraag eveneens werd gesteld.

Betreffende de instelling van natuurparken, kan ik het volgende mededelen.

De oprichting van natuurparken wordt vooralsnog geregeld door de artikelen 25 tot 31 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Het is de initiatiefnemers van ontworpen natuurparken vrij snel duidelijk geworden dat de definitie die aan het begrip „natuurpark” in de voormelde wet is gegeven te eng is om de verwezenlijking mogelijk te maken van natuur- of landschapsparken die naast grote stukken natuur, eveneens cultuurwaarden, landbouwgronden, bewoonde kernen en landschappelijke elementen bevatten, die buiten het bestek vallen van de wet op het natuurbehoud.

Het is de reden waarom tot nog toe geen enkel natuurpark het tot een wettelijke bekrachtiging heeft gebracht.

Van zodra de inzichten omtrent de natuur- en landschapsparkproblematiek zullen zijn uitgepuurd, zal een aangepast decreet ter zake zich opdringen.

Op het lokale vlak zijn tal van voorstellen tot oprichting van natuurparken aan vrij grondige voorstudies onderworpen geworden. Meestal zijn deze projecten ruimtelijk gebonden aan het stroomgebied van rivieren en waterlopen.

Ook in Benelux-verband werd aan de Belgisch-Nederlandse grens een diepgaande prospectie op gang gebracht waarbij een aantal mogelijke grensoverschrijdende natuurparken werden afgelijnd.

Onlangs werd bij beschikking van de Raad van Ministers in Benelux-verband een aanvang genomen met de procedure tot oprichting van een natuurpark „Kalmthoutse Heide”.

Er is mij geen specifieke aanbeveling van de Raad van Europa om natuurparken te stichten. bekend. Wel werd reeds meermaals de noodzaak naar voren gebracht om natuurterreinen tot beschermde gebieden uit te roepen wat voor ons land meestal uitmondt in de oprichting van meer kleinschalige gebieden tot natuurreservaat.

De recente inventaris van deze natuurreservaten in het Vlaamse land getuigt van de actieve inzet ter zake zowel vanwege de overheid als vanwege de private natuurbeschermingsverenigingen.

De oprichting van ruimere beschermde gebieden als de natuurparken zal in een dichtbevolkt land als Vlaanderen uiteraard slechts na een duidelijke aflijning van de doelstellingen en een actieve medewerking en instemming van de bevolking kunnen tot stand komen.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE

Arrondissement Aalst — Bouw-, sanerings- en kooppremies

Graag vernam ik van de geachte Minister volgende gegevens voor het arrondissement Aalst.

1. hoeveel aanvragen tot het bekomen van bouw-, sanerings- en kooppremies respectievelijk in de jaren 1981, 1982 en 1983 werden:

- a. ingediend ;
- b. toegekend.

2. welke zijn de bedragen die werden uitbetaald?

Zijn die gegevens beschikbaar voor elke gemeente van het arrondissement?

Antwoord

In verband met zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

Cijfers betreffende het aantal ingediende bouw-, koop- en saneringspremies, zijn niet beschikbaar per arrondissement.

Wat het aantal toegekende premies betreft, dient er een onderscheid gemaakt te worden naargelang van de stelsels.

Cijfers ter zake betreffende de bouw- en aankooppremies zijn tot 1 januari 1984 niet beschikbaar. Na die datum kunnen door de aan de gang zijnde automatisering die gegevens wel worden verstrekt.

Voor het stelsel der saneringspremies zijn de gegevens beschikbaar voor de jaren 1981 en 1982. Voor 1983 zijn ze echter nog niet samengesteld.

In het arrondissement Aalst heeft men volgend resultaat :

	Aantal toegekende saneringspremies	Uitbetaalde bedragen
1981	90	9.658.822 F
1982	129	15139.676 F
1983	—	—

Deze cijfers kunnen ook per gemeente worden uitgesplitst.

Indien het geachte lid erom verzoekt zal ik ze hem rechtstreeks laten geworden.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 69
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984

van de heer T. KELCHTERMANS

Ziekenhuisbedden in Vlaanderen — Programmatiecriteria en beleidsvisie

Volgens onze informatie beschikt Vlaanderen momenteel over iets meer dan 37.000 ziekenhuisbedden. Op het stuk van de planning zouden er dat bijna 4.000 te veel zijn. Opgedeeld per ziekenhuisregio zouden er echter enerzijds ongeveer 7.200 bedden te veel zijn en anderzijds ongeveer 3.300 te weinig.

Gaarne vernam ik van de geachte heer Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is momenteel de situatie in Vlaanderen? Welk is hierin het aandeel van de universitaire bedden?
2. Op basis van welke criteria is men tot deze programmering gekomen? Wordt hierbij rekening gehouden met de specifieke demografische structuur van de verschillende regio's? Zo ja, in welke mate? Zo neen, om welke redenen?
3. Destijds verklaarde de Minister dat het beddenaanbod in Vlaanderen dient herschikt te worden. Hoe zal dit gerealiseerd worden? Zijn hiervan reeds concrete voorbeelden en in voorkomend geval, welke? Welk is hiervan de impact op de tewerkstelling?
4. Gaat deze herschikking ook gepaard met een evenredige uitbouw van de rust- en verzorgingstehuizen? Zo ja, in welke mate? Zo neen, om welke redenen?
5. Hoe evolueerde de gemiddelde bezettingsgraad en ligduur per ziekenhuis in Vlaanderen in de periode 1980- 1983? Welke conclusies kunnen hieruit afgeleid worden tav de programmering?
6. Welke gevolgen zal de programmering met zich brengen voor Limburg?
7. Volgens onze informatie zijn in Limburg de diensten voor chronische zieken onvoldoende uitgebouwd en komen deze laatste meestal op de inwendige diensten terecht. Beschikt de Minister over gegevens die dit bevestigen? Zo ja, welke? Welke stappen zal hij ter zake nemen?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat het antwoord op de door hem gestelde vragen een uitgebreide studie vergt en bovendien zo omvangrijk is dat het voor publikatie in dit Bulletin niet vatbaar is.

Het antwoord zal dan ook rechtstreeks aan het geachte lid worden toegestuurd.

J. LENSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 284
(zitting 1983-1984)
van 6 september 1984
van de heer W. DEMEESTER-DE MEYER

Vestiging van een bedrijf in een woonzone — Procedure

Een bouwmaterialenbedrijf vestigt zich zonder vergunning op een bouwperceel in een woonwijk.

Aangezet tot het indienen van een vergunningsaanvraag grijpt een onderzoek de comode et incommode plaats waarbij de bewoner van een belendend perceel zijn bezwaren uit tegen het bouwbedrijf. Het advies van stedenbouw is negatief en leefmilieu formuleert in zijn advies, onafhankelijk van stedenbouw, de wettelijk op te leggen exploitatievoorwaarden.

Het college van burgemeester en schepenen dat de procedure de commodo et incommodo nopens een hinderlijk bedrijf zou moeten beëindigen met een ja of een nee aan de exploitant, en dit binnen de drie maanden, weigert een uitspraak en schort de beslissing omtrent het dossier op, zonder tijdslimiet of beslissing. Deze opschorting sleept maanden aan. De opschorting wordt verantwoord omdat eerst over een aanvraag tot verwijzing van een verkavelingsvergunning dient uitspraak gedaan te worden.

In dit verband wens ik de Minister volgende vragen te stellen.

1. Kan een college van burgemeester en schepenen een uiteindelijke beslissing langer dan drie maanden opschorten?
2. Over welke verweermiddelen beschikt de benadeelde bewoner van het belendend perceel, om in dit geval van „niet-beslissing” zijn rechten te laten gelden.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, welke mij werd overgemaakt door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. De in eerste aanleg bevoegde overheid is de facto niet verplicht om binnen een termijn van drie maanden, volgend op de dag waarop de vergunningsaanvraag op regelmatige wijze bij haar wordt aanhangig gemaakt, een beslissing te nemen omtrent het al dan niet toekennen van de exploitatievergunning.
2. Hierin is voorzien dat de overheid, die inzake het beroep bevoegd is, in eerste en laatste aanleg uitspraak kan doen indien de overheid die in eerste aanleg bevoegd is, geen uitspraak heeft gedaan.

Vraag nr. 296

(zitting 1983-1984)

van 14 september 1984

van de heer L. VANVELTHOVEN

Vliegias KS — Stortvergunning en exploitatievoorwaarden

De Bestendige Deputatie van Limburg verleende een stortvergunning voor vliegias aan de Kempense Steenkoolmijnen. Het vliegias, afkomstig van de steenkoolcentrale van Eisdan-mijn zou mogen gestort worden nabij het waterwingebied van de NMDW in Eisdan-Maasmechelen.

Graag vernam ik:

1. Welke adviezen door de Bestendige Deputatie werden ingewonnen?
2. Welk advies ter zake door de NMWD werd gegeven?
3. Om welke redenen de stortvergunning toch werd afgegeven. Welke exploitatievoorwaarden werden opgelegd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Vooraleer een besluit te treffen aangaande de vergunningsaanvraag van de KS voor het uitbaten van een stortplaats voor vliegias te Maasmechelen, werd door de Bestendige Deputatie van Limburg advies gevraagd aan de 10 hierna vermelde diensten of instellingen :
 1. OVAM.
 2. GOM — Limburg.
 3. Administratie voor economie en werkgelegenheid (Dienst natuurlijke rijkdommen).
 4. College van Burgemeester en Schepenen van Maasmechelen.
 5. Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ).
 6. Gezondheidsinspecteur.
 7. Ministerie van Landbouw (Bestuur van landbouwstructuren).
 8. Limburgs Studiecentrum voor Ecologie en Bosbouw (LISEC).
 9. AROL — Dienst stedenbouw en ruimtelijke ordening.
 10. Nationale Maatschappij der Waterleidingen (NMDW).

2. en 3.

Het antwoord op deze vragen is te lezen in de door de Bestendige Deputatie op 26 juli 1984 afgegeven vergunning, waarvan kopie aan het geachte lid rechtstreeks toegestuurd wordt.

Vraag nr. 297

(zitting 1983-1984)

van 18 september 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Kanaal Veurne- Nieuwpoort — Reukhinder en lozingsvergunningen

Met mijn parlementaire vraag nr. 33 van 26 maart 1982 stelde ik een aantal vragen in verband met de vervuiling van het kanaalwater Nieuwpoort-Veurne.

Ik verneem thans dat de oeverbewoners nog steeds geconfronteerd worden met een ondraaglijke stank, afkomstig van bovengenoemd kanaal. De overheid zou zich niet houden aan de gemaakte afspraken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. In het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 33 van 26 maart 1982 werd medegedeeld dat het probleem vervuiling kanaal Veurne-Nieuwpoort niet op de lange baan wordt geschoven. Welke vooruitgang is er inmiddels geboekt sinds dit antwoord? Graag verneem ik de huidige stand van zaken.
2. In hetzelfde antwoord werd me meegedeeld dat er opdracht werd gegeven een spoedige oplossing te bewerkstelligen.

Hoe ver staat het met deze oplossing?

3. De eindconclusie van een milieu-effect-rapport heeft in januari 1982 uitgewezen dat de lozing van de Proostdijkcollector op het kanaal Veurne-Nieuwpoort in de gegeven omstandigheden geen aanleiding heeft gegeven tot een duidelijke waarneembare verlaging van de waterkwaliteit.

Aan wat wordt dan de huidige stankoverlast toegeschreven ?

4. De in het antwoord geciteerde bedrijven die zich gevestigd hebben op het industrieterrein, lozen afvalwater conform de voorschriften van de aan hen uitgereikte lozingsvergunningen. Hoeveel controles zijn hierop uitgevoerd in 1982, 1983 en 1984? Met welke resultaten? Zijn deze normen aan een verstrenging toe? Zijn er sinds het verstrekte antwoord op dit terrein nieuwe lozingsvergunningen (andere bedrijven) uitgereikt?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. en 2. De rioolwaterzuiveringsinstallatie Wulpen wordt aanbesteed op 30 oktober 1984. Het rioolgemeaal aan de Hanssenslaan en de persleiding naar het zuiveringsstation werden onlangs aanbesteed, zodat de uitvoering van al deze werken vanaf begin volgend jaar kan starten.

3. Het milieu-effect-rapport van januari 1982 is gebaseerd op metingen van het kanaal gedurende de zeer natte winterperiode van 1981.

Door de zeer grote verdunning met regenwater, op dat ogenblik, was de waterkwaliteit in het kanaal redelijk en gaf geen aanleiding tot enige hinder.

De stankoverlast doet zich evenwel voor in de droge periodes (mei-september), en is een gevolg van de sterke vervuiling met organisch materiaal, van het kanaalwater.

4. De Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken controleert jaarlijks elk bedrijf gedurende minstens 5 dagen op het gebied van afvalwaterlozing.

Bij grote vervuilende bedrijven wordt deze controle viermaal per jaar uitgevoerd.

Voor wat de bedrijven op het industrieterrein te Veurne betreft, werd bij de jaarlijkse controles geen enkele overtreding vastgesteld.

Vraag nr. 299

(zitting 1983-1984)

van 18 september 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Buitenlands afval — Invoerverbod, afwijkingen en bestemming

De invoer van buitenlands afval is verboden. Artikel 6, § 1 van het afvaldecreet van 2 juli 1981 laat deze invoer niet meer toe. Van deze regel kan nochtans worden afgeweken maar hierbij is telkens de goedkeuring van de Vlaamse Executieve vereist.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bedrijven in het Vlaamse land hebben sinds het in werking treden van deze nieuwe wetgeving beroep gedaan op deze afwijking en aan hoeveel aanvragen heeft de Vlaamse Executieve haar akkoord gehecht?
2. Over welke afvalstoffen en hoeveelheden ging het telkens en welke waren in elk der gevallen de landen van herkomst en de gebruikte transportmiddelen ?
3. Waar en voor welke doeleinden werd het ingevoerd afval aangewend?
4. Hoe belangrijk qua hoeveelheid waren in elk der gevallen de nieuwe afvalresten na verwerking van de ingevoerde „ grondstof”?
5. Welke bestemmingen hebben deze afvalstoffen na verwerking gekregen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Bij decreet van 23.3.1983 werd een artikel 6bis ingevoegd in het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Dit artikel luidt als volgt:

„ Het is verboden afvalstoffen afkomstig van buiten het Belgisch grondgebied te storten”.

De invoer van buitenlandse afval werd dus niet verboden, wel het storten ervan.

Tot op heden werd door de Vlaamse Executieve geen enkele afwijking toegestaan om buitenlandse afvalstoffen te storten.

Vraag nr. 300

(zitting 1983-1984)

van 18 september 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Probleemafval — Uitvoer, vervoermiddelen en controle

In het Vlaamse land worden jaarlijks grote hoeveelheden probleemafval geproduceerd. Al dit afval wordt om verschillende redenen in niet eigen land vernietigd maar uitgevoerd naar het buitenland waar speciaal ingerichte bedrijven zich er verder mee gelasten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoeveel en welk soort afval werd in 1982 en 1983 uitgevoerd naar het buitenland? Graag zie ik de opsplitsing per afvalspecie en het land van bestemming.
2. Met welke transportmiddelen werden deze afvalstoffen vervoerd?
3. Bestaat er bij vertrek of elders in het Vlaamse land enige overheidscontrole inzake de werkelijk vervoerde producten en inzake het gevaar dat elk

transport met probleemafval toch min of meer met zich brengt?

4. In bevestigend geval, hoe vaak werd in 1982 en 1983 vastgesteld dat een afvaltransport niet voldeed aan de veiligheidsvoorschriften?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

probleemafval is een term welke niet vermeld wordt in het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Ik denk dat het geachte lid met deze term giftige afval bedoelt. In deze context wordt dan ook geantwoord op de gestelde vragen.

1. Uit de meldingsgegevens kan een lijst opgesteld worden van afvalstoffen die naar het buitenland worden gevoerd. Een lijst van afvalstoffen met hoeveelheid en het land van bestemming zal het geachte lid rechtstreeks overgemaakt worden.
- 2.-3.-4.:

De wet van 2 juli 1974 op de giftige afval, artikel 4 bepaalt: „ De Koning regelt het vervoer, de invoer, de uitvoer en de doorvoer van giftige afval. Hij kan die verrichtingen aan vergunningen onderwerpen “.

Tot op heden werden geen nadere uitvoeringsbesluiten getroffen in verband met voornoemde materie.

Volgens het koninklijk besluit dd. 9 februari 1976 houdende reglementering op de giftige afval kunnen slechts vergunde personen en inrichtingen giftige afvalstoffen verwerven en invoeren met het oog op vernietiging ervan.

Er dient ook een aangifte uitgevoerd volgens vermeld koninklijk besluit dd. 9 februari 1976 houdende reglementering op de giftige afval, aan OVAM.

De transportmiddelen die ingezet worden om het vervoer te verzekeren, dienen te voldoen aan de ADR-reglementering. Het Ministerie van Verkeerswezen is ter zake bevoegd.

De wet van 9 juli 1984 betreffende de invoer, de uitvoer en de doorvoer van afvalstoffen, regelt de kwestieuze materie voor alle afvalstoffen. Ter uitvoering hiervan worden de nodige koninklijke besluiten voorbereid.

Zoals het geachte lid kan besluiten, ressorteren de door hem aangehaalde kwesties, hoofdzakelijk onder de bevoegdheid van nationale ministeries.

Vraag nr. 301
(zitting 1983-1984)
van 18 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Invoer van huisvuil uit Nederland — Aard, hoeveelheid, verwerking en gevolgen

Volgens informatie waarover ik beschik, worden via het Albertkanaal grote hoeveelheden Rotterdams

huisvuil aangevoerd en te Schoten op een oever van genoemde waterweg gestort. Dit huisvuil zou als grondstof België binnenkomen om het te verwerken in betonprodukten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Van welke stad in Nederland is dit afval afkomstig?
2. Wat zijn de vooruitzichten inzake de nog in te voeren hoeveel heden ?
3. Is dit Nederlands huisvuil in de strikte zin van het woord „ afval ” of „ grondstof”?
4. Wanneer betreft het „ afval ” en wanneer „ grondstof”? Kan mij dit met procentuele cijfers duidelijk gemaakt worden? Worden van bijvoorbeeld 10 procent te verwerken afval en 90 procent rest als grondstof beschouwd? Waar ligt de grens?
5. Bestaat er een vergunning voor deze invoer? Zo ja, door wie werd deze afgegeven en van wanneer tot wanneer is deze vergunning geldig? Of gaat het hier over hoeveelheden ?
6. Artikel 6, par. 1 van het afvaldecreet (2 juli 1981) verbiedt het storten van afvalstoffen afkomstig van buiten het Belgisch grondgebied. Van deze regel kan de Vlaamse Executieve afwijken. Welke reden leidde hier tot de afwijking van artikel 6, par. 1.
7. Er wordt gezegd dat aannemer Anweco niet over de technische middelen beschikt om het aangevoerd afval als grondstof te verwerken in bouwmaterialen. Als dit klopt met de waarheid, op wat wordt gesteund om de invoer van dit afval toe te laten? Is er een ander bedrijf dat dit recyclagewerk voor Anweco uitvoert?
8. Het gemeentebestuur van Schoten was totaal onwetend over deze bedrijvigheid. Is dat zo en ja, waarom werd dit bestuur hier niet op de hoogte gebracht?
9. Wat zijn de risico's wat betreft de vervuiling van het grondwater en vervolgens het kanaalwater?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De ongesorteerde verbrandingsassen zijn afkomstig van Rotterdam.
2. Momenteel is reeds 20.000 ton afval aangevoerd.
Volgens recente gegevens zou het de bedoeling zijn jaarlijks 100.000 ton aan te voeren en te verwerken.
3. In de strikte zin van het woord zijn deze ongesorteerde verbrandingsassen als afvalstoffen te beschouwen.

Het zijn afvalstoffen die na een scheiding gedeeltelijk (bepaalde fractie) als grondstof kunnen worden beschouwd, en het effectief ook zijn aangezien ze bij andere produkten als bijneng-grondstof zullen worden gebruikt.

Deze afvalstoffen worden slechts gedeeltelijk grondstof nadat een produktieproces of verwerking heeft plaatsgevonden.

Volgens artikel 3b) van het decreet van 2 juli 1981 inzake het beheer van afvalstoffen is de verwerking noodzakelijk voor hergebruik ook als verwijdering te beschouwen, en volgens artikel 25 van hetzelfde decreet zijn inrichtingen waar afvalstoffen worden verwijderd vergunningsplichtig. Dus de scheidingsinstallatie is vergunningsplichtig. De vergunningsprocedure is trouwens ingezet.

4. Juridisch en wettelijk is er geen basis om te besluiten dat het inzake percentages om afval dan wel om grondstof gaat. Het is een zaak van casuïstiek en van gezond verstand.
5. Er bestaat geen vergunning voor deze invoer. Dit is trouwens voorlopig nog niet nodig. Wel zal een meldingsplicht door de nationale overheid worden ingevoerd. Dit geldt echter alleen voor gevaarlijke afvalstoffen.
6. Er is geen afwijking toegestaan en evenmin aangevraagd. Er wordt trouwens niet gestort.
7. De genoemde firma heeft een eigen scheidingsinstallatie ontwikkeld en geïnstalleerd. Deze installatie is sedert 28 augustus 11. in werking en geeft hoopvolle resultaten inzake scheiding en bijgevolg hergebruik van een fractie van deze afvalstoffen.

Deze installatie is echter in gebruik zonder de nodige vergunning en de OVAM heeft hiertegen de gepaste procedure tot sluiting ingezet.

8. De exploitant was de mening toegedaan, dat deze activiteit kaderde in de uitgereikte exploitatievergunning dd. 10.5.1984 van een asfaltmenginstallatie aan het bedrijf, door de gemeente betekend op datum van 27 juni 1984.
9. De genoemde verbrandingsassen zijn opgeslagen op een betonnen vloer.

Op datum van 17 juli 11. werd door de dienst toezicht van de OVAM een bemonstering uitgevoerd.

De analyseresultaten tonen ontegensprekelijk aan dat de materie afkomstig is van huishoudelijke afvalstoffen, waarbij de concentratie van de zware metalen (As, Th, Hg, Se, Be) onder de 10 ppm is gelegen en waarbij er ijzer, aluminium en calcium aanwezig is.

De aanwezige ferro's en non-ferro's worden trouwens gerecupereerd. De Ph-waarde (8) is quasi neutraal.

Concreet kan gesteld worden, dat in de huidige omstandigheden er geen gevaar bestaat voor het milieu.

Vraag nr. 303
(zitting 1983-1984)
van 20 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Provinciale belasting oppervlaktewateren — Opbrengst en bestemming

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. hoe groot de totale opbrengst is van de provinciale belasting op de oppervlaktewateren afkomstig :
 - a. van de bevolking (huishoudelijk afval);
 - b. van de bedrijven (industriële afval);
2. welke bestemming deze gelden zullen krijgen;
3. of er al projecten op het getouw staan of in uitvoering zijn die met deze provinciale belasting zullen bekostigd worden?

Antwoord

Ik wens het geachte lid erop te wijzen dat de inning van de provinciale belasting een louter provinciale aangelegenheid is. Artikel 22 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging machtigt de provincies om een jaarlijkse belasting te heffen teneinde de bijdragen die zij ingevolge artikel 20 van dezelfde wet aan de waterzuiveringsmaatschappijen moeten storten, terug te winnen.

De artikelen 20 en 21 van genoemde wet bepalen dat de provincies op basis van het aantal inwoners die in het ambtsgebied van de maatschappij verblijven hun bijdrage betalen om de kosten van beheer en werking van de waterzuiveringsmaatschappijen te dekken.

Vraag nr. 305
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer O. MEYNTJENS

Gemeente Zwijndrecht-Burcht — Beteugeling van overtredingen inzake huisvuilophaling

In het gemeentelijk politiereglement op het ophalen van huisvuil van de gemeente Zwijndrecht-Burcht wordt bepaald dat de overtredingen van het politiereglement worden opgespoord door de plaatselijke politie of door de door het College van Burgemeester en Schepenen uitdrukkelijk daartoe aangestelde gemeente-ambtenaar die door de burgemeester beëdigd geworden is.

Mag ik van de heer Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Kan de burgemeester een gemeente-ambtenaar beëdigen voor het opsporen van milieuovertredingen op het politiereglement voor de huisvuilophaling ?
2. Mag deze gemeente-ambtenaar een proces verbaal opstellen en ondertekenen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Ongeacht het antwoord op de vraag of het juridisch mogelijk is een gemeenteambtenaar te beëdigen om hem toe te laten overtredingen op een politiereglement te laten vaststellen en te verbaliseren, moet in

ieder geval de opportuniteit van dergelijke handelwijze in vraag gesteld worden. De toezichtsmogelijkheden zoals deze voorzien werden in de artikelen 54 en 55 van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen dd. 2 juli 1981, zijn voldoende uitgebreid. Naast de burgemeester kan immers ook de politiecommissaris, en met hem het ganse korps, toezicht uitoefenen op de huisvuilophaling. Het gemeentelijk reglement dat krachtens artikel 28 van voornoemd decreet, verplicht opgesteld wordt, voorziet bij voorkeur in dezelfde toezichthoudende instanties als het afvalstoffendecreet.

Juridisch zou het wel mogelijk zijn om een speciale gemeenteambtenaar te beëdiggen op voorwaarde dat de burgemeester hiertoe krachtens een bijzonder, wettelijke bepaling zou gemachtigd zijn. Deze bijzondere bepaling bestaat echter niet in de huidige afvalstoffenwetgeving. Hieruit dient dan ook, in antwoord op de vraag van het lid, het besluit getrokken te worden dat een bijzondere gemeenteambtenaar niet beëdigd kan worden voor het opsporen van milieu-overtredingen op het politiereglement voor de huisvuilophaling, en dat hij bijgevolg geen proces-verbaal kan opstellen of ondertekenen.

Vraag nr. 306
(zitting 1983-1984)
van 25 september 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Spaarbekken te Viersel — Stand van de werkzaamheden

Staatssecretaris Aerts bevestigt dat het spaarbekken, door de AWW gepland te Viersel niet op de lijst voorkomt, van de bij KB van 8.11.1983 vastgestelde grote waterbouwkundige werken van nationaal belang.

Mag ik dienvolgens van de Gemeenschapsminister vernemen of de berichten juist zijn dat het door de AWW te Viersel geplande spaarbekken definitief is opgegeven; in bevestigend geval vernam ik graag wanneer zulks werd beslist, al was het maar om een reeks hypotheken, die op eigendommen en bedrijven worden gelegd en die onder meer bij bouwaanvragen een rol spelen, te kunnen lichten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen, dat het door de Antwerpse Waterwerken (AWW) gepland spaarbekken te Viersel niet is opgenomen in het programma van grote waterbouwkundige werken van nationaal belang, vastgelegd bij koninklijk besluit van 8 november 1983.

Dit koninklijk besluit werd uitgevaardigd met instemming van de Vlaamse Executieve.

Het bewuste project werd ook niet opgenomen in de richtnota „De drinkwatervoorziening in Vlaanderen — Vandaag en Morgen”, die in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad werd besproken.

In de huidige omstandigheden bestaan dus geen plannen meer om een spaarbekken te Viersel aan te leggen.

Vraag nr. 312
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Autobermen — Onderhoud en bestemming van afgemaaid gras

Planten, die groeien langs autowegen en autosnelwegen, zijn niet geschikt voor consumptie, omdat ze worden blootgesteld aan uitlaatgassen van duizenden en duizenden voertuigen. Langs een druk bereden weg kan gras tot 80 keer meer lood bevatten. De bermen langs de honderden kilometers autowegen worden onderhouden door gespecialiseerde firma's en men kan zich de vraag stellen wat deze firma's aanvangen met de grote hoeveelheden afgemaaid gras. Dergelijk gras zou in geen enkel opzicht mogen gebruikt worden als consumptie-gras voor het vee.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel maal per jaar worden de bermen langs autowegen gemaaid?
2. Hoeveel bedraagt in het totaal de kostprijs langs de autosnelwegen voor het maaien van dit gras?
3. Heeft de Minister enig idee hoeveel gras jaarlijks op deze wijze gemaaid wordt en afgevoerd?
4. Welke onderrichtingen worden opgenomen in de lastenboeken voor het maaien van deze bermen in verband met het afvoeren van dit maaisel en de bestemming?
5. Wordt dit gras gebruikt als voedsel voor het vee?
6. Zo ja, acht de Minister het niet nodig om ter zake de nodige verbodsmaatregelen op te leggen? Is het verplichten tot vernietiging niet het meest noodzakelijke?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud en van de heer L. Olivier, Minister van Openbare Werken en Middenstand.

Vraag nr. 315
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Reukhinder bij Philips Petroleum — Informatie aan omwonenden

Van 18 maart 1983 tot 9 mei 1984 werden door het gemeentebestuur van Tessenderlo 93 klachten aangaande stankoverlast genoteerd (brief 14.5.1984 - ref. Hind. Inr. JH.RV. nr. 246.84). In uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 238 van 28 juli 1984 deelt U mij mee dat elke klacht uitgaande van de bevolking grondig wordt onderzocht.

Kan U mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wie onderzoekt de milieuklachten uitgaande van de bevolking?
2. Werden alle bewoners die in bovengenoemde periode een klacht wegens stankhinder hebben ingediend, schriftelijk ingelicht over de resultaten van het grondig ingesteld onderzoek? In bevestigend geval, door wie? In ontkennend geval, waarom niet?
3. Uit wat bestaat zulk „grondig” onderzoek?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de gestelde vragen.

1. De klachten die gemeld worden aan het bedrijf geven aanleiding tot een onmiddellijk onderzoek binnen het bedrijf door het eigen personeel. In het bedrijf is eveneens een laboratoriumwagen aanwezig om de immissie van reukcomponenten in de omgeving te meten bij klachten over zware reukhinder.

Bij klachten aan het gemeentebestuur wordt meestal een onderzoek door de politie ingesteld om de reukhinder vast te stellen.

Alle klachten die rechtstreeks door de omwoners of het bedrijf of onrechtstreeks door het gemeentebestuur worden gemeld aan het bestuur voor leefmilieu Limburg worden zo haast mogelijk, d.i. meestal nog dezelfde dag, onderzocht door één of twee technische ambtenaren van dit bestuur.

2. De indieners van klachten worden meestal persoonlijk en mondeling ingelicht over de resultaten van een klachtenonderzoek. De resultaten van dergelijke onderzoeken worden in de regel enkel schriftelijk medegedeeld aan de hiërarchische overste, aan de bevoegde vergunningverlenende overheid, de bevoegde Gemeenschapsminister en desgevallend aan de bevoegde rechterlijke overheid.
3. Een grondig onderzoek bestaat in de regel uit een waarneming van de aangeklaagde hinder, een onderzoek naar de oorzaak van deze hinder en uit een onderzoek naar de technische en/of organisatorische middelen om deze hinder weg te nemen, te voorkomen of te beperken tot een aanvaardbaar minimum.

Vraag nr. 316

(zitting 1983-1984)

van 1 oktober 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Reukhinder bij Phillips Petroleum — Plaatselijke opmetingen onderzoek

Ik wens aanvullende vragen te stellen naar aanleiding van het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 243 van 27.7.1984 met betrekking tot het reukincident van 20 juni 1984 te Tessenderlo.

1. Welke gegevens hebben de plaatselijke meetposten op 20 juni 1984 opgetekend als gevolg van

de reukhinder veroorzaakt door Phillips Petroleum?

2. Wanneer (om welk uur en dag) heeft uw departement het telegram van de Burgemeester van Tessenderlo ontvangen en wanneer heeft de inspectiedienst een onderzoek ter plaatse ingesteld en uit wat bestond dit onderzoek?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid als volgt te antwoorden op de gestelde vragen.

1. Op de meetpost van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, opgesteld in de nabijheid van de Hofstraat werd op 20 juni 1984 geen aanwezigheid van zwavelige verbindingen, uitgezonderd zwaveldioxyde, vastgesteld. Uit de lokalisatie van de ingediende klachten blijkt dat de reukgolf zich vermoedelijk verplaatst heeft ten Noord-oosten van de meetpaal.

Op de meetposten van het bedrijf werden evenmin immissies gemeten.

2. Het bestuur voor leefmilieu heeft een onderzoek in het bedrijf ingesteld op 21 juni 1984. Bij dit onderzoek werd het klachtenregister ingekeken waarin een anonieme klacht uit de Hofstraat om 17 u 40, een klacht uit Rode Heide om 19 u en een klacht van bewoners uit de Hofstraat omstreeks 21 u 15 waren vermeld.

Bij het bezoek aan de produktie-installaties en de opslagplaatsen werden geen nalatigheden vastgesteld die aanleiding tot reukhinder zouden kunnen geven. De computermeetresultaten van de eigen immissiemeetstations werden nagezien en vertoonden geen aanduidingen van aanwezigheid van zwavelige verbindingen.

Eveneens werd een bezoek gebracht aan het IHE meetstation aan de Hofstraat in aanwezigheid van twee medewerkers van IHE.

Vraag nr. 317

(zitting 1983-1984)

van 1 oktober 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Reukhinder bij Phillips Petroleum — Meetresultaten

Op 26 juli 1984 stelde ik met mijn parlementaire vraag nr. 241 een aantal vragen in verband met te treffen maatregelen tegen reukhinder, veroorzaakt door Phillips Petroleum. In het antwoord lees ik dat uit de verschillende meetresultaten, genomen tijdens de periode van 1 april 1983 tot/met 31 maart 1984, blijkt dat op de meeste meetposten er verder een geleidelijke verbetering werd vastgesteld voor wat de immissie van verontreinigde stoffen betreft.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende aanvullende vragen.

1. Over hoeveel meetposten is hier sprake? Bevin-den ze zich allemaal op het grondgebied van Phillips Petroleum of staan ze verspreid over gans Tessenderlo?

2. Kan mij in exacte cijfers meegedeeld worden wat bedoeld wordt met „ de meeste” meetposten?
3. Wat zijn de resultaten van de andere meetposten die geen geleidelijke verbetering verraden?
4. Wat wordt in antwoord 3 bedoeld met „ verontreinigende ” stoffen? Zijn het de stoffen die de specifieke mercaptanenreuk veroorzaken of wordt hier bedoeld alle verontreinigende stoffen?
5. Staan er te Tessenderlo meetposten opgesteld die uitsluitend moeten dienen voor het meten van mercaptaangehaltes?
6. Werd sinds het begin van de opstarting van Phillips Petroleum tot heden een mercaptaangehalte van ten minste 5 ppb in de atmosfeer gemeten? In bevestigend geval, wanneer en welke waren de getroffen maatregelen?

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende antwoorden op zijn aanvullende vragen.

1. Op het grondgebied van Phillips Petroleum bevindt zich geen enkele meetpost van de overheid.

In de streek Tessenderlo-Kwaadmechelen staan verschillende meetinstallaties voor luchtverontreiniging opgesteld, waarvan hier een overzicht:

A. Lokaal meetnet voor SO₂-verontreiniging.

Dit meetnet is opgesteld in de omgeving van de bedrijven Tessenderlo Chemie — afdeling Tessenderlo en Tessenderlo Chemie — afdeling Ham.

Sinds 1974 werden door het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol SO₂-metingen uitgevoerd. Aanvankelijk gebeurde dit met één meetstation, vanaf 1975 werden drie SO₂-meetposten in bedrijf gesteld, alle gesitueerd te Tessenderlo. In september 1979 werd dit meetnet aangevuld met 4 meetposten van het

IHE, het onderzoek werd tevens uitgebreid tot Kwaadmechelen. Op 1 januari 1982 werden de SO₂-metingen volledig door het IHE overgenomen en werd een vernieuwing en herinrichting van het meetnet doorgevoerd. Het huidige meetnet omvat 7 meetstations waarvan 4 gelegen zijn te Tessenderlo en 3 te Ham (deelgemeente Kwaadmechelen).

B. HCl-meetnet.

Sinds april 1980 werden 2 HCl-bemonsteringsstations geïnstalleerd, waarvan één te Tessenderlo en één te Kwaadmechelen.

C. Meetpost zware-metalen.

Sedert mei 1984 staan in de omgeving van het bedrijf Tessenderlo Chemie — afdeling Ham, 3 bemonsteringsposten voor zware-metalen opgesteld. Gelijklopend werden in de buurt van voornoemd bedrijf 4 neerslagkruiken voor stof geplaatst.

D. Bewakingssysteem geurhinder.

Sedert 1/ 10/83 staat in de Hofstraat te Tessenderlo een meetsysteem voor niet SO₂-zwavelhoudende componenten.

2. en 3. Gelieve hierbij de resultaten te vinden van :

a. Het SO₂-meetnet Tessenderlo-Kwaadmechelen voor de jaarperioden 79-80 tot 84-84.

— Tabel 1 geeft de frequentieverdeling van de SO₂-halvuurgemiddelden (concentratie uitgedrukt in microgram per kubieke meter).

— Tabel 2 geeft de frequentieverdeling van de SO₂-daggemiddelden in microgram per kubieke meter).

b. Het HCl-meetnet Tessenderlo-Kwaadmechelen.

Tabel 3 geeft de frequentieverdelingen van de HCl-daggemiddelden voor de jaarperioden 80-81 tot 83-84.

SO₂-meetnet Tessenderlo-Kwaadmechelen

Tabel 1 : statistieken der halvuurgemiddelden — evolutie t.o.v. vorige jaren

	periode	x	X ₅₀	X ₉₀	X ₉₅	X ₉₈	max.
Tes 03	09/79-03/80	31	24	82	113	152	378
	04/80-03/81	21	DL	68	90	156	780
	04/8 1-03/82	48	28	126	173	248	790
	04/82-03/83	31	17	69	98	149	413
	04/83-03/84	39	20	97	136	198	964
Tes 04	09/79-03/80	63	51	128	178	238	728
	04/80-03/8 1	30	DL	93	124	187	364
	04/8 1-03/82	49	DL	123	164	267	620
	04/82-03/83	39	27	83	111	150	480
	04/83-03/84	35	24	75	99	135	722
Tes 05	09/79-03/80	101	40	192	525	917	2240
	04/80-03/81	56	DL	99	270	660	2760
	04/8 1-03/82	48	DL	104	228	494	2050
	04/82-03/83	50	30	150	270	451	993
	04/83-03/84	51	21	129	229	332	2252

SO₂-meetnet Tessenderlo-Kwaadmechelen

Tabel 1 : statistieken der halfuurgemiddelden — evolutie t.o.v. vorige jaren

	periode	x	X ₅₀	X ₉₀	X ₉₅	X ₉₈	max.
Tes 06	09/79-03/80	46	32	108	171	270	1026
	04/80-03/81	58	DL	160	288	480	1440
	04/81-03/82	36	II	91	160	280	657
	04/82-03/83	57	35	130	178	260	1502
	04/83-03/84	47	28	105	157	238	1710
Tes 07	04/82-03/83	28	18	60	81	113	533
	04/83-03/84	40	21	98	137	192	985
Tes 09	04/82-03/83	59	31	147	224	314	1976
	04/83-03/84	54	29	127	201	291	1932
Tes 12	01/77-12/77	59	12	—	271	461	1282
	01/78-12/78	64	34	—	234	375	1510
	01/79-12/79	68	30	—	286	476	1180
	01/80-12/80	43	26	—	148	214	601
	01/81-12/81	36	12	—	118	176	1143
	04/82-03/83	36	20	71	128	213	819
	04/83-03/84	25	12	61	85	112	1111

SO₂-meetnet Tessenderlo-Kwaadmechelen

Tabel 2: statistieken der daggemiddelden — evolutie t.o.v. vorige jaren

	periode	n	x	X ₅₀	X ₉₀	X ₉₅	X ₉₈	max.
Tes 03	09/79-03/80	167	31	24	69	102	124	136
	04/80-03/81	312	21	8	58	73	98	266
	04/81-03/82	250	48	34	104	136	183	278
	04/82-03/83	284	31	25	58	70	98	209
	04/83-03/84	341	39	27	81	125	157	251
Tes 04	09/79-03/80	169	62	51	116	155	194	255
	04/80-03/81	317	30	17	70	96	140	208
	04/81-03/82	318	39	18	99	156	220	396
	04/82-03/83	341	38	33	70	87	108	162
	04/83-03/84	291	35	30	64	72	101	148
Tes 05	09/79-03/80	202	101	43	276	463	663	1196
	04/80-03/81	309	56	14	145	261	525	1184
	04/81-03/82	274	48	13	117	195	415	866
	04/82-03/83	—	—	—	—	—	—	—
	04/83-03/84	335	51	27	138	184	237	380
Tes 06	09/79-03/80	153	46	35	93	142	182	357
	04/80-03/81	309	59	33	152	226	285	517
	04/81-03/82	282	37	26	89	109	138	235
	04/82-03/83	329	57	46	112	132	152	214
	04/83-03/84	300	48	40	85	106	137	331
Tes 07	04/83-03/84	332	40	32	82	98	125	186
Tes 09	04/83-03/84	326	54	42	111	132	153	324
Tes 12	04/83-03/84	319	25	17	53	74	85	115

Tabel 3 : statistieken van de gemiddelde Cl--concentratie per dag
(in µg/m³) evolutie t.o.v. vorige jaren

Meetpost	Periode	Aantal metingen	x	X ₅₀	X ₉₀	X ₉₅	X ₉₈	max.
Tes 06	4/80-3/81	290	9	DL	20	32	52	224
	4/81-3/82	315	5	DL	13	28	40	141
	4/82-3/83	331	16	DL	29	47	119	699
	4/83-3/84	278	16	10	34	49	66	223
Tes 07	4/80-3/81	302	5	DL	12	22	30	89
	4/81-3/82	304	5	DL	12	20	35	67
	4/82-3/83	332	9	DL	16	30	57	502
	4/83-3/84	280	13	5	30	44	77	237

Wat de SO₂-verontreiniging betreft is er op de meetposten Tes04, Tes05, Tes06, Tes09 en Tes12 een geleidelijke verbetering van de SO₂-immisies, voor meetpost Tes05 is deze verbetering zelfs uitgesproken (cf. de 95 en 98-percentielen). Op de meetposten Tes03 en Tes07 is deze trend niet merkbaar. Voor meetpost Tes07 kunnen evenwel slechts twee jaarperiodes vergeleken worden. Anderzijds dient opgemerkt dat het verontreinigingsniveau op beide plaatsen laag is.

Wat de HCl-concentratie betreft stelt men op beide meetplaatsen (Tes06 en Tes07) een gevoelige verlaging van de maximale concentraties vast.

Wat de gemiddelde concentraties betreft is er op meetpost Tes06 (Kwaadmechelen) een status quo, terwijl op meetpost Tes07 (Tessengerlo) een lichte stijging tijdens de laatste jaarperiode werd genoteerd.

4. Met verontreinigende stoffen worden niet specifiek de mercaptanen aangeduid. Er wordt gewezen op een globale trend vastgesteld bij de meeste luchtpolluenten die op verschillende plaatsen in Tessenderlo gemeten worden.
5. Sedert 1.10.1983 werkt in de Hofstraat een meetstelsel dat op continue wijze niet-SO₂ houdende S-verbindingen meet. Een aanvullend systeem maakt het mogelijk om bij verhoogde concentratie luchtstalen te nemen voor een specifieke analyse met identificatie der stoffen. Deze post is dus inderdaad opgesteld met het oog op de mercaptanenverontreiniging.
6. Sinds het opstarten van het bedrijf Phillips Petroleum werden op de meetpost mercaptanen, hoger dan 5 ppb, gemeten op volgende data:

03/03/81	27/05/82
19-20/03/82	03/10/82
22/12/81	01/12/83
08/02/82	23/03/84
11/02/82	15/04/84
17/03/82	31/08/84.

Over deze periode werden naar aanleiding van overdreven stankoverlast via de uitbatingsvergunning verschillende maatregelen aan het bedrijf Phillips Petroleum opgelegd. Het doel van deze maatregelen was zowel het voorkomen van mercaptaanemissies als de vroegtijdige detectie van lekken en de efficiënte decontaminatie bij incidenten.

De bevoegde inspectiediensten hebben opdracht alle klachtmeldingen te onderzoeken en de aangevoerde maatregelen te doen nemen.

Vraag nr. 318
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

„Groene telefoon” — Behandeling van en gevolg aan milieuklachten

Door uw Ministerie werd het initiatief genomen om een groene telefoon in te stellen, die de burger de

mogelijkheid geeft klachten van welke aard dan ook te signaliseren.

Over het succes van deze groene telefoon hoeft niet getwijfeld te worden.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Hoeveel telefonische reacties er sinds de invoering van deze groene lijn zijn gemeld?
2. Welke is de aard en de inhoud van deze telefonische reacties?
3. Welke gevolgen zijn er gegeven aan deze reacties?
Welke besturen werden gecontacteerd in verband met deze reacties?
4. Op welke wijze wordt controle uitgeoefend opdat de klacht ook effectief behandeld wordt?

Zijn er systemen van opvolging ingebouwd opdat de klager ook inderdaad merkt dat zijn reactie niet beperkt blijft tot louter het melden van een klacht?

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Sedert de Groene Lijn van start ging, werden in het totaal 1120 klachten geregistreerd.

Een analyse op basis van de aard van de telefonische reacties geeft het volgende resultaat :

- 331 klachten (30%) over luchtverontreiniging;
- 225 klachten (20%) over lawaaihinder;
- 206 klachten (18%) over storten en sluikestorten;
- 120 klachten (11 %) over ruimtelijke ordening of stedenbouwkundige voorschriften;
- 110 klachten (10%) over waterverontreiniging;
- 128 klachten (11%) over uiteenlopende problemen.

Naargelang van de aard van de klacht werden de volgende besturen en collega's gecontacteerd :

- het bestuur voor leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) voor 368 klachten;
- de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) voor 234 klachten;
- de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) voor 117 klachten;
- de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) voor 17 klachten;
- de gemeenten voor 175 klachten;
- de provincies voor 7 klachten;
- de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud voor 121 klachten;
- de Minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor 20 klachten;

- de Minister van Landsverdediging voor 6 klachten;
- de Minister van Openbare Werken voor 12 klachten;
- de Gemeenschapsminister van Cultuur voor 4 klachten;
- de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu voor 12 klachten;
- de Staatssecretaris voor het Brussels Gewest voor 27 klachten.

De werking van de Groene Lijn kan als volgt omschreven worden : na telefonische of schriftelijke melding van een klacht ontvangt de klager een **ontvangst**-melding van zijn klacht. Tegelijkertijd wordt de klacht doorgestuurd naar de bevoegde instantie.

De klachten betreffende onder mijn bevoegdheid ressorterende materies worden voor onderzoek toegezonden aan de respectievelijke diensten.

Deze diensten krijgen tevens opdracht de klager te contacteren. Klachten betreffende materies die niet tot mijn bevoegdheid behoren worden afhankelijk van hun voorwerp aan de ter zake bevoegde minister, staatssecretaris of openbare besturen doorgezonden.

Hierbij wordt steeds aangedrongen op een onderzoek. Wanneer de leefmilieucampagne in het bezit komt van de verslagen van onderzoek, wordt de inhoud hiervan aan de klagers medegedeeld.

Dat niet alle klachten echter opgelost kunnen worden is duidelijk. Uit de ingestelde onderzoeken blijkt regelmatig dat betwistingen tussen bureaus de oorzaak zijn van de klacht.

Tussen de gegronde klachten komen eveneens problemen van burgerrechtelijke aard voor.

Ik acht het niet de taak van de leefmilieucampagne voor juridisch adviesbureau door te gaan.

Voor de klachten welke slechts op middellange termijn een oplossing kunnen krijgen wordt de klager ingelicht over de geplande oplossingen en de voorziene termijn.

Vraag nr. 320
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Milieuvriendelijke werkgelegenheid — Overheidssteun

Het systeem van de zogenaamde milieuboeren (een verzamelnaam voor schilleboeren, kringloopwinkels, glasboeren en dergelijke) zou een structureel milieuvriendelijke werkgelegenheid kunnen opleveren.

Op dit vlak zijn er in Nederland tot op heden nogal wat initiatieven genomen. Daarvoor zullen echter een aantal voorwaarden nodig zijn om dit uitvoerig te kunnen brengen. Uiteraard is daarvoor de belangstelling noodzakelijk vanwege de overheid.

De gemeente kan bijvoorbeeld besparingen tot stand brengen waardoor het geld vrijkomt om deze werkgelegenheid te steunen.

Mensen kunnen met behoud van uitkering in deze richting werken.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre er systemen bestaan in ons land waarbij, individueel gezien, systemen opgezet zijn van milieuboeren?
2. In hoeverre de Minister denkt dat het noodzakelijk is een systeem tot ontwikkeling te brengen op dit vlak?
3. Acht de Minister het haalbaar om een project te starten in een aantal gemeenten waarbij jongeren zouden ingeschakeld worden op dit vlak met het oog op een uiteindelijke structurele milieuvriendelijke werkgelegenheid?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 325
(zitting 1983-1984)
van 8 oktober 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Tritiumlozingen in Maaswater — Controle- en alarmsysteem

De Maas verschaft momenteel drinkwater aan vijf miljoen mensen in België en Nederland. Volgens bepaalde milieugroeperingen zijn de kerncentrales van Chooz, Tihange en Tülich jaarlijks verantwoordelijk voor aanzienlijke lozingen van tritium, een radioactieve isotoop van waterstof die slechts in heel geringe hoeveelheden in de natuur voorkomt. Het nestelt zich vrij gemakkelijk en ongemerkt in de moleculen van ons lichaam met gestoorde stofwisseling, diverse vormen van kanker en genetische beschadigingen tot gevolg.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke controles vinden er plaats op de aanwezigheid van tritium in het Maaswater?
2. Bestaat er ter zake een efficiënt alarmsysteem en in voorkomend geval, welk?
3. Is het waar dat tritium een onvermijdelijk nevenprodukt is van kernenergie-centrales en dat het onmogelijk uit het water kan verwijderd worden?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het tritiumgehalte van de Belgische Maas wordt gecontroleerd te Hastière, Tailfer, Ampsin, Liège-Monsin en Lanaye/Eijsden, door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (Ministerie van Volksgezondheid), en te Hastière, Tailfer, Namê-

che en Liège-Monsin door de waterleidingsbedrijven (BIWM en AWW). De frequentie varieert van maandelijks tot tweedaags naargelang van de plaats en de uitvoerder.

2. Voor iedere kerncentrale langs de Maas bestaat een alarmplan, dat door het betrokken bedrijf gestart wordt, bij ongevallen die lozing van radioactieve afvalstoffen tot gevolg kunnen hebben. Dit plan omvat gedetailleerde procedures voor verwittiging van alle belanghebbende overheden en diensten, hetzij i.v.m. onderzoek en interventie, hetzij i.v.m. bescherming van de bevolking.
3. In kernreactoren ontstaat tritium door kernsplitting of door activering. Slechts één procent van het door kernsplitting gevormde tritium komt in de primaire kringloop van de kerncentrale terecht, wanneer de hulzen van de brandstofstaven uit een legering op basis van zirconium vervaardigd werden. Oudere types van reactoren (Chooz A) bevatten staven in inox-hulzen, die ca 50% doorlaten.

Het grootste deel van het door activering gevormde tritium vloeit voort uit de aanwezigheid van boorzuur en lithium-hydroxide in de primaire kringloop. Deze elementen worden aan het water toegevoegd respectievelijk voor de beheersing van de splitsingsprocessen, en ter bestrijding van corrosie.

Aangezien tritium een bestanddeel is van het watermolecule, is het niet mogelijk dit radionuclide uit het koelwater af te zonderen, in tegenstelling tot de overige radioactieve elementen, die wel tijdens de waterbehandeling worden tegengehouden.

Gezien het geringe toxische karakter van tritium en de aanwezigheid van dit element in de natuur, is het lozen van het vrijgekomen tritium algemene praktijk.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 235
(zitting 1983-1984)
van 19 april 1984
van de heer E. BEYSEN

BRT — Zendtijd confessionele en niet-confessionele uitzendingen 1980, 1981, 1982 en 1983

Kan de geachte Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mededelen hoeveel zendtijd, uitgedrukt in minuten, er in de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983 besteed werd aan uitzendingen voor confessionelen (katholieken, protestanten, anglicanen, israëlieten, islamieten) en aan uitzendingen voor niet-confessionelen, zowel wat de verscheidene omroepen van de radio (BRT 1, BRT 2, Wereldomroep, Regi-

onale Programma's) als de beide netten van de televisie betreft?

Uiteraard zouden ook de eigen uitzendingen van de BRT, voor de confessionelen en niet-confessionelen, zoals eucharistievieringen, missie-uitzendingen, protestantse diensten, feesten voor de vrijzinnige jeugd e.d. in het gevraagde overzicht hun plaats dienen te vinden, naast uitzendingen ter gelegenheid van bijzondere plechtigheden (zoals het integraal weergeven met Pasen van de zegening Urbi et Orbi rechtstreeks per Eurovisie uit Rome, de zendtijd besteed aan pauze-lijst reizen en aan soortgelijke manifestaties).

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de uitzendingen van erediensten en van zendtijd die aan derden afgestaan is in de BRT-computer één enkele categorie vormen. Het aantal minuten dat in 1981, 1982 en 1983 in radio en TV aan die categorie besteed werd, is opgegeven in de bijlagen 1 en 2. In de bedoelde categorie **staan** de confessionele uitzendingen dus niet apart. Ze kunnen wel afzonderlijk worden opgevraagd en ter denominatie becijferd, maar dit moet met de hand gebeuren, wat een bijzonder tijdrovend werk is. Wij hopen met de installatie van een nieuwe computer de invoering van de gegevens zodanig te kunnen verfijnen dat dergelijke vragen in de toekomst gemakkelijker beantwoord kunnen worden. Het uitzoeken van de tijd die bv. in het nieuws aan confessionele onderwerpen besteed werd is momenteel ondoenbaar.

Bij de verstrekte gegevens is wel een overzicht gevoegd van de programma's die in de categorie „Cereemonieel” zijn ondergebracht. Dat was doenbaar, omdat het aantal niet te groot is.

De bedoelde bijlagen worden rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 358
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Verstrenging beschermingsprocedure van gebouwen — Criteria

Ik verneem via de pers dat de procedure tot bescherming van gebouwen en andere opnieuw strenger wordt.

Graag verneem ik of deze berichtgeving klopt met de waarheid en **zo ja**, wie of wat **aan** de basis ligt van deze verstrenging? Welke criteria zullen dan gehanteerd worden om nog tot bescherming te kunnen overgaan?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag nr. 365**(zitting 1983-1984)****van 10 oktober 1984****van de heer J. VALKENIERS***Anti- Vlaams karakter manifestaties te Brussel — Maatregelen*

Een aantal Brusselse Vlamingen uiten in een open brief hun ongerustheid over het on-Vlaams en soms anti-Vlaams karakter van sommige manifestaties die als Nederlandse cultuur in Brussel worden voorgesteld. Zij zijn terecht bezorgd over het éénrichtingsdenken van sommige organisatoren. Ook het afwenden van Vlaams geld van zijn oorspronkelijke bestemming, nl. de Vlaamse aanwezigheid te Brussel, wordt in hun open brief aangeklaagd.

Graag vernam ik het standpunt van de Minister in deze aangelegenheid.

Kan de Minister maatregelen in het vooruitzicht stellen die een deelname van alle strekkingen op Vlaamse manifestaties te Brussel waarborgt?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag nr. 366**(zitting 1983-1984)****van 10 oktober 1984****van de heer E. DESUTTER***Belgisch Bureau voor Toerisme in New York en Tokio — Aanmoediging en verhoging financiële middelen*

Het toerisme in eigen land heeft dit jaar gestagneerd en kende in sommige badplaatsen zelfs een achteruitwQ-

Anderzijds lezen wij in de pers dat 1984 een goed jaar was voor het Europees toerisme. De sterke dollar heeft heel wat Amerikanen naar Europa gebracht. Londen en Parijs worden door hen overspoeld.

De Europese Commissie voor Reizen, een handelsvereniging met zetel in Dublin, schat de Amerikaanse toeristen die dit jaar Europa bezoeken op \$5 miljoen, hetzij een aangroei met 10 tot 15 procent in vergelijking met 1983, jaar dat ook al een verhoging met 17% kende. Zelfde cijfers worden ook genoteerd in het Westduitse Heidelberg.

Dit alles is het gevolg van de sterke dollar. Alles lijkt voor de Amerikanen in Europa goedkoper.

Daartegenover is algemeen geweten dat het Belgisch

Bureau voor Toerisme in New York amper voldoen, de geld heeft om lokalen, personeel, telefoon en postzegels te betalen. Het bureel te New York is nochtans bemand met één van onze beste Vertegenwoordigers.

Meent de geachte Minister niet dat het aangewezen zou zijn het bureel te New York meer middelen te geven zodat volgend jaar ook ons land zou kunnen uitpakken met positieve cijfers voor wat het toerisme uit de Verenigde Staten betreft.

Zelfde vraag kan trouwens gesteld worden voor ons bureel welke in Tokio gevestigd is.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag nr. 367**(zitting 1983-1984)****van 10 oktober 1984****van de heer P. VAN GREMBERGEN***Afwezigheid van Vlaamse kunstenaars op de Biennale des Jeunes 1985 te Parijs — Werking Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking*

Zopas vernemen wij via bepaalde persorganen als zou door nalatigheid op zekere diensten van het Gemeenschapsministerie van Cultuur aan Vlaamse kunstenaars de kans ontsnapt zijn om zich te presenteren op deze internationale kunstmanifestatie.

Naar het schijnt zouden de organisatoren van deze tentoonstelling reeds in december 1983 de nodige instructies en inschrijvingsformulieren overgemaakt hebben aan onze bevoegde diensten die bijgevolg volledig op de hoogte moeten geweest zijn van de gestelde vervaldatum voor de kandidaturen.

In het persbericht wordt gewag gemaakt van het over en weer kaatsen van de verantwoordelijkheid van het kamp van de Commissie voor Plastische Kunsten naar het kamp van het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking en omgekeerd.

Slotsom is dat Vlaanderen afwezig blijft in Parijs en dat Vlaamse kunstenaars, die het al zo moeilijk hebben om zich te handhaven, door tekortkomingen van eigen Vlaamse administratie geen kansen krijgen en in hun belangen geschaad worden.

Graag vernam ik van de geachte heer Minister de precieze toedracht van deze kwestie rond de selectie van de Vlaamse kunstenaars voor de Biennale des Jeunes 1985 te Parijs.

Gezien het niet de eerste keer is dat er vragen gesteld worden die betrekking hebben op de werking van het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, zouden wij willen vragen dat de Minister de werking van deze instelling onderwerpt aan een grondige evaluatie om te zien in hoeverre deze instelling beantwoordt aan de doelstellingen waarvoor zij werd opgericht.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag, nr. 368
(zitting 1983-1984)
van 12 oktober 1984
van de heer A. DE BEUL

The journal of the association for the advancement of Netherlandic studies — Subsidiëring

Sinds verschillende jaren verschijnt aan de Universiteit van Windsor, Ontario, Canada het merkwaardige tijdschrift *The journal of the association for the advancement of netherlandic studies*.

Wordt dit initiatief door de Vlaamse Gemeenschap gesteund, en zo ja, op welke wijze?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onvrijd de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 5
van 6 november 1984
van de heer J. DE MOL

Besluit van de Vlaamse Executieve van 16 maart 1983 inzake bouwpremies — Vereenvoudiging procedurevoorschriften

De Vlaamse Executieve heeft in zijn besluit van 16 maart 1983 tot instelling voor het Vlaamse Gewest van een bouwpremie een nieuwe reglementering ingevoerd, teneinde te kunnen bijdragen in de relance van de bouwnijverheid. Een van de beoogde middelen daartoe was de vereenvoudiging en de uniformisering van de procedure. De praktijk wijst uit dat er nog verdere logische vereenvoudigingen zouden kunnen doorgevoerd worden.

De vereenvoudiging die we voorstellen en waarvoor we het standpunt van de Gemeenschapsminister wensen te vernemen, zou tevens een correcte aanpassing betekenen van de bevoegdheden zoals ze in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verdeeld werden tussen het Bestuur van de Huisvesting en de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Artikel 5, § 4 van bovengenoemd besluit geeft de taak weer voor de provinciale AROL. Ze bestaat uit het opmaken van een attest, concreet het formulier A genoemd. AROL moet daartoe nakijken of de voor-

waarden, zoals vermeld in art. 5, §§ 1 en 3 vervuld zijn.

Ons voorstel bestaat er in deze taak integraal aan de burgemeester toe te vertrouwen. De argumenten die voor pleiten :

1. de burgemeester, als hoofd van het schepencollege verkreeg reeds fundamentele bevoegdheden en verantwoordelijkheden in dit besluit :
 - op het gemeentebestuur wordt ook het formulier A afgegeven volgens art. 4, § 1;
 - de burgemeester bevestigt in een attest dat het buitenmetselwerk van de nieuwe woning voltooid is: art. 10;
 - de burgemeester bevestigt dat de woning gesloopt is of niet meer als woning dient: art. 11, § 1-b;
 - deze taken veronderstellen toezicht en controle ter plaatse en/of op de plannen. Het nazicht van de plannen zou dus een kleine bij komende taak zijn.

- 2 In art. 8-a staat een fundamentele fout. De tekst luidt: „ de woning laten bouwen naar de door het bevoegde provinciale bestuur van de stedebouw en ruimtelijke ordening goedgekeurde plannen.” Welnu de bouwvergunning en de daarbijhorende plannen voor privéwoningen worden „ nooit” door de gemachtigde ambtenaar van AROL goedgekeurd en afgegeven maar „ altijd” door het schepencollege. Het schepencollege is verantwoordelijk voor de afgifte van de bouwvergunningen en dit volgens de rechtsleer en de rechtspraak. De gemachtigde ambtenaar geeft slechts „ een advies ” en over door het schepencollege rechtstreeks afgegeven bouwvergunningen in verkavelingen en BPA's heeft hij slechts een schorsingsrecht.

Het zou dan ook maar logisch zijn dat het bevoegde en verantwoordelijke schepencollege de conformiteit tussen de vergunde bouwplannen en de opgelegde normen zelf zou attesteren. De stap naar AROL maakt een vorm van dubbel gebruik uit.

- 3 AROL doet bouwpremiecontroles ter plaatse. Zij overschrijden hun bevoegdheden. Art. 13, § 2 in samenlezing met art. 8 geeft deze bevoegdheid alleen aan de Administratie voor Huisvesting. Ons voorstel zou deze onregelmatigheid automatisch wegnemen. Ook de omzendbrief van 17 oktober 1980 stelt op blz 3 en 4 dat bij twijfel of opmerkingen van stedebouw, afgevaardigden van huisvesting een onderzoek kunnen instellen en niet deze van stedebouw.
4. Controles op het percentage nieuwbouw bij verbouwingen kunnen rationeler door het plaatselijk bestuur nagezien en beoordeeld worden.
5. De nabijheid van de bouwheer en de architect om eventueel verduidelijkingen te geven aan de gemeente.
6. De kaders van de provinciale besturen voor ruimtelijke ordening werden gehalveerd, zodat zij deze taak toch niet meer naar behoren zullen kunnen vervullen.

7. De Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening is niet bevoegd voor huisvesting. Door AROL van de taak te ontlasten, wordt de huidige situatie, dat deze Minister ten onrechte belast is met de uitvoering van bovengenoemd besluit, rechtgezet.
8. De Vlaamse Executieve huldigt het principe van decentralisatie van bevoegdheden.
9. De bouwpremies in AROL worden thans behandeld door klerken en opstellers, zodat deze taak geen specifieke vereisten stelt en ze derhalve gemakkelijk door het gemeentepersoneel kan vervuld worden.
10. Voor de burger tenslotte wordt de procedure een stap verkort; eenvoudiger en op mensenmaat zonder inmenging van een vreemde administratie.

Een alternatief zou er in bestaan dat de Administratie voor Huisvesting zelf het formulier A zou opmaken, gebaseerd op een door de gemeente voor eensluidend verklaard vergund bouwplan, dat de aanvrager meestuurt met zijn premieaanvraag. De Administratie voor Huisvesting bezit immers een kader met technisch bevoegd personeel en kan beroep doen op de gewestelijke comités voor huisvesting.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen of hij zijn besluit in het licht van bovengenoemde overwegingen voor aanpassing vatbaar acht en daartoe initiatieven zal nemen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat ik in verband met uw schriftelijke vraag de bevoegde administratie heb verzocht mij bijkomend advies te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik een definitief antwoord meedelen.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 302
(zitting 1983-1984)
van 20 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vliegassort te Maasmechelen — Vergunning, gevolgen voor de waterwinning en alternatieven

Door de bestendige deputatie van de provincie Limburg werd op 26 juli 1984 vergunning verleend voor een vliegassort te Maasmechelen.

De Nationale Maatschappij der Waterleidingen verleende aanvankelijk een ongunstig advies maar dit advies zou later tot een compromis omgewerkt zijn.

De vrees bestaat nu dat de Eisdense grondwaterwinning door het dumpen van vliegassort bedreigd wordt.

immers, in het ongunstig advies van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen staat te lezen dat de grondwaterstroom zich van west naar oost beweegt; dat de vliegassortplaats slechts op 100 m ten westen van het waterwinningsgebied Het Greven is gelegen, zodat infiltratie van schadelijke stoffen een rechtstreekse bedreiging betekent van de waterwinning.

Het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer schrijft voor dat de Vlaamse Executieve in de waterwinningsgebieden en beschermingszones het vervoeren, opslaan, deponeeren, afvoeren, bedelven, storten, direct of indirect lozen en uitstrooien van stoffen die het grondwater kunnen verontreinigen, kan verbieden, reglementeren of aan een vergunning onderwerpen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wat is de precieze reden voor de omwerking van het ongunstig advies, verstrekt door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen, tot een compromis?
2. Vliegassort bevat een groot aantal zware metalen alsmede anorganische componenten die niet ongevaarlijk zijn en die bij een eventuele dumping het grondwater op de duur zullen besmetten. Wordt met deze realiteit voldoende rekening gehouden?
3. Zijn in Limburg geen andere alternatieven om het vliegassort op milieuvriendelijke wijze te elimineren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 304
(zitting 1983-1984)
van 20 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Alsemberg - Dworp — Maatregelen tegen verontreiniging van de Moortebeek

Er wordt mij gemeld dat het water van de Moortebeek, die zich tussen Alsemberg en Dworp uitstrekt, steeds meer vervuild wordt.

Kan de geachte Minister mij mededelen waar de oorzaken van deze waterbezoedeling liggen en wat er wordt gedaan om hieraan een einde te maken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 307
(zitting 1983-1984)
van 25 september 1984
van de heer M. CAPOEN

Vissterfte in het kanaal Ieper-IJzer — Maatregelen

Tijdens het weekeinde van 24-25 augustus 1984 werd een massale vissterfte vastgesteld in het kanaal Ieper-IJzer meer bepaald in het gedeelte genoemd de Hoge-Vaart. Een tiental dagen heeft zich hetzelfde verschijnsel, zij het in mindere mate, voorgedaan in de Midden en de Lage Vaart.

Reeds jaren wordt er geklaagd over de regelmatige weerkerende waterverontreiniging met vissterfte tot gevolg, maar nog nooit is de ramp zo groot als thans. Men spreekt van meer dan 20 ton dode vissen.

In dit verband had ik graag vernomen van de geachte Minister welke vaststellingen er werden gedaan door de bevoegde diensten betreffende :

1. de aard van de waterverontreiniging;
2. de oorza(a)k(en) en mogelijke verantwoordelijk ken voor deze verontreiniging?

Bovendien had ik ook graag vernomen welke maatregelen er worden overwogen om in de toekomst dergelijke rampen te voorkomen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 308
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Mergelwinning in Luik en omgeving — Vervanging van portlandcement door hoogovencement in lastenboeken van de Staat

De voornaamste grondstof bij het maken van cement is mergel, die via de grond gewonnen wordt in het Luikse en de omgeving van Doornik. De enorme ingreep op het landschap is bekend: de vernieling van het natuurlijk milieu en het landschap zijn eveneens bekend.

Onlangs heeft de Raad van Beheer van de SV Intercompost bij het toekennen van werken ten belope van 170 miljoen frank in het bestek de verplichting opgenomen om in plaats van portlandcement hoogovencement te doen opnemen. Immers daardoor heeft men minder natuurlijke grondstof mergel nodig en kan men gebruik maken van afvalprodukten zoals metaalslakken of vliegas. Alhoewel dit een detail lijkt, is het een daadwerkelijke bijdrage tot de bescherming van ons leefmilieu door de bestekken die de staat opstelt voor infrastructuurwerken, rioleringswerken, enz... om de verplichting op te leggen in plaats van

portlandcement, hoogovencement of cement die een gedeelte vliegas bevat te gebruiken.

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke verplichtingen worden thans in de lastenboeken opgenomen in verband met het soort cement dat gebruikt wordt?
2. Kan met het oog op het gebruik van hoogovencement of cement met vliegas in de lastenboeken de verplichting opgenomen om deze cement te gebruiken?
3. In hoeverre is het aandeel van hoogovencement groter dan portlandcement bij het opstellen van lastenboeken?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 310
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Bodemverontreiniging — Beteugeling en verhaalmogelijkheid op vervuiler

De Nederlandse Staat heeft een groot Nederlands bedrijf te Eindhoven aansprakelijk gesteld voor bodemverontreiniging in de gemeente Stadskanaal. Het bedrijf heeft namelijk in grote hoeveelheden via afvalwater zware metalen geloosd. Het bedrijf was hiervan volledig op de hoogte.

In België c.q. Vlaanderen zijn er ongetwijfeld bedrijven, die op één of andere wijze overtredingen hebben begaan op het vlak van milieuverontreiniging (hetzij via lozing van afvalwaters, hetzij via andere wegen).

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke wettelijke mogelijkheden zijn er voorzien in welke wetten met welke straffen om overtreders op het vlak van verontreiniging leefmilieu te vervolgen?
2. Hoe vaak en om welke reden heeft de Staat in België bedrijven gedagvaard voor rechtbanken of hoven met de eis tot betaling van schade of welke andere eis dan ook?
3. Stel dat men bodemverontreiniging vaststelt door het lozen van afvalwaters met zware metalen. Welke mogelijkheden heeft de Staat of de Gemeenschap om de kosten van bodemsanering te verhalen op de veroorzakers van de vervuiling?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 311
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Verbrandingsoven te Brasschaat — Werking

De verbrandingsoven te Brasschaat blijft voor heftige discussies zorgen. Allerlei redenen worden aangehaald om enerzijds deze oven te sluiten en anderzijds om dit eliminatiesysteem op de huidige wijze verder te laten doorgaan.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Het Gemeentebestuur van Brasschaat zal een nieuw driejaarlijks contract afsluiten met een Rotterdamse firma om Hollands huisvuil te verbranden in de verbrandingsoven van Brasschaat.

Wie controleert de aard van het aangevoerde huisvuil? Hoe frequent gebeuren deze controles? Worden dienaangaande in het verleden al of niet onregelmatigheden vastgesteld?

2. Er zullen aan deze verbrandingsoven werken uitgevoerd worden, wat een investering van ongeveer 50 miljoen frank met zich zal brengen. Hoe groot is de tussenkomst van de Vlaamse Executieve om deze werken te helpen financieren?
3. Hoeveel as produceert deze verbrandingsoven jaarlijks en welke bestemming krijgen de verbrandingsresten die na verbranding overblijven?
4. Worden in de omgeving van deze verbrandingsoven luchtmetingen uitgevoerd? Zo ja, door wie? Hoe frequent? Wat waren de laatste en tevens de minst goede metingen van dit jaar?
5. Zijn de ongemakken (stof, lawaai, e.a.), gemeld met mijn parlementaire vraag nr. 91 van 26.7.1982, weggewerkt? Eventueel waarom niet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 313
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Opvulling zandwinningsput te Kruishoutem — Inspectiebezoeken en informatie aan omwonenden

In verband met mijn parlementaire vraag nr. 258 van 3 augustus 1984 betreffende het opvullen van een zandwinningsput met allerlei afval te Kruishoutem wens ik de hiernavolgende aanvullende vragen te stellen.

1. OVAM legde in februari, oktober en december 1982 en in februari, maart, april en oktober 1983 inspectiebezoeken af aan het stort te Kruishoutem. Gebeurde zulks ambtshalve of op klacht van het lokaal bestuur of van omwonenden?
2. Wat waren de resultaten van die inspectiebezoeken?
3. Hoeveel watermonsters werden ter plaatse reeds genomen sinds de ontvangst van de eerste klacht? Wanneer en waar werden watermonsters genomen en hoeveel per bezoek?
4. Wat waren de resultaten van deze analyses?
5. Werden de omwonenden van deze waterverontreiniging door uw departement in kennis gesteld? Zo ja, wanneer?

In ontkennend geval, waarom niet? Welke instantie deed het dan wel (eventueel)?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 314
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Stortplaats te Kruishoutem — Maatregelen tegen waterverontreiniging

In het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 258 dd. 3.8.1984 in verband met de bezoedeling van het grondwater nabij de thans gesaneerde stortplaats te Kruishoutem, werd geantwoord dat de oorzaak van deze verontreiniging nog niet vaststaat en wellicht afkomstig is van een nabijgelegen mestvaalt en beerput.

Kan de Minister mij een aanvullend antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. De bezoedelingsoorzaak staat thans nog niet vast. Toch werden op kosten van de storteigenaar twee waterzuiveringstoestellen geplaatst. Waarom?
2. Hoe groot is de afstand van de nabijgelegen mestvaalt en beerput ten opzichte van elke omwonende?

de wiens putwater is verontreinigd en hoe groot is de afstand van het gesaneerde stort ten opzichte van elke omwonende wiens putwater is verontreinigd?

3. Sinds wanneer zijn de mestvaalt en beerput in exploitatie?

Werden reeds eerder of nog recent in de onmiddellijke omgeving van deze mestvaalt en beerput grondwaterstalen geanalyseerd, met welk resultaat?

4. Werden vóór de aanvang van de stortactiviteiten te Kruishoutem door het lokaal bestuur hieromtrent klachten ontvangen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 319

(zitting 1983-1984)

van 1 oktober 1984

van de heer J. GABRIELS

Grensoverschrijdende milieuklachten — Maatregelen

Benegora organiseerde onlangs een forumdiscussie onder de titel „Heeft klagen nog zin?” over de stankoverlast in het Antwerpse havengebied en het Nederlandse achterland. Opvallend daarbij was de stelling dat mensen wel klachten indienen maar dat er weinig of geen gevolg aan wordt gegeven.

De grensoverschrijdende stank is zelfs onderwerp van afspraken tussen Nederland en België. Door de Milieudienst van Noord-Brabant en het Antwerps Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie is een systeem van monsternamen opgezet, dat eerstdaags operationeel zal worden.

Bij mijn weten bestaan er tussen Belgisch en Nederlands Limburg en Noord-Brabant dergelijke systemen niet.

Graag had ik een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het inderdaad juist dat diegenen die klachten indienen voor joker worden gezet en de klachten trouwens niet echt opgevolgd worden?
2. Welke afspraken bestaan er tussen Nederland en België in verband met grensoverschrijdende stankklachten?
3. In hoeverre bestaat er vanwege uw Ministerie betrokkenheid in verband met het systeem van monsternamen tussen de Milieudienst van Noord-Brabant en het Antwerps Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie?
4. Op welke wijze zou dergelijk systeem kunnen ingevoerd worden tussen Belgisch Limburg en Nederlands Limburg en Noord-Brabant, gezien de stankhinder die in deze grensstreken bestaat?

5. Welke maatregelen werden sinds 1975 genomen door de bedrijven in de grensstreken van Antwerpen en Limburg om de stankhinder te verminderen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 321

(zitting 1983-1984)

van 1 oktober 1984

van de heer J. GABRIELS

Stortplaats voor vliegias te Eisdén — Exploitatie en bescherming kwaliteit van het grondwater

De bestendige deputatie van Limburg heeft onlangs een vergunning afgegeven aan de Kempische Steenkoolmijnen om vliegias te storten in de omgeving van de mijn te Eisdén. De NMWD heeft in de omgeving van het stort een zeer belangrijk waterwinningsgebied liggen. Infiltratie van het vliegias in het waterwingebied zou tot gevolg kunnen hebben dat het grondwater, bestemd voor consumptie, zou bedreigd worden.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Heeft de bestendige deputatie van Limburg inderdaad een vergunning afgegeven aan de Kempische Steenkoolmijnen voor een stortplaats van vliegias? Onder welke voorwaarden is deze vergunning afgegeven?
2. Is het juist dat de NMDW een ongunstig advies heeft gegeven voor het toelaten van deze stortplaats van vliegias?
Waren er verder nog andere bezwaren van andere diensten in verband met het verlenen van deze vergunning?
Mag ik een juist inzicht in de bemerkingen van deze andere diensten?
3. In hoeverre is vliegias inderdaad een gevaar voor de bezoedeling van het grondwater?
Is het de Minister bekend dat vliegias de nodige milieuhinder in de vorm van stof met zich meebrengt?
4. Hoeveel vergunningen en op welke plaatsen zijn er reeds afgegeven om via een monostort vliegias op te slaan?
5. In welke mate is er gevaar voor de bezoedeling van het grondwater door middel van deze storten?
6. Mag ik tot slot vernemen welke wetenschappelijke studies tot op heden hebben aangetoond dat vliegias geen gevaar oplevert voor het leefmilieu?
Welke studies hebben aangetoond dat vliegias wel gevaar oplevert voor het leefmilieu?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 322
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Provinciaal stort te Doornzele — Resultaten van het onderzoek

Naar ik verneem zouden er plannen bestaan om in de streek van Langerbrugge (Doornzele) een provinciaal stort op te richten.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke verschillende mogelijkheden werden onderzocht alvorens over te gaan tot de beslissing om in de streek van Langerbrugge een provinciaal stort op te richten?
2. Welke zijn de resultaten van de uitgevoerde studies?
3. Wat behelst de inhoud van de argumentatie voor en tegen de vestiging van het provinciaal stort in de streek van Langerbrugge?
4. Indien het provinciaal stort niet in de streek van Langerbrugge is gepland, waar dan wel?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 323
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Dumpingpraktijken in kanalen en waterlopen — Maatregelen

Uit verschillende persartikels blijkt dat onze waterlopen en kanalen meer en meer gebruikt worden als stortplaats, o.a. bv. door autowrakken.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister of en in hoeverre hij deze berichten kan bevestigen dan wel ontkennen? Hoe verklaart hij deze toename? In welke mate werd en zal hiertegen worden opgetreden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 324
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Intercommunale voor huisvuilverwerking DDS — Uitbreiding stortcapaciteit

Volgens bepaalde bronnen zou DDS eerlang belangrijke beslissingen moeten treffen rond de huisvuilverwerking. Zo blijkt het huidige stortterrein slechts nog voldoende voor een 8-tal jaren.

Indien de huidige verwerkingswijze wordt aangehouden zou men, volgens deze bronnen, moeten overgaan tot het onteigenen van bijkomende gronden, ofwel zou, in het kader van OVAM, een deel van het Dendermondse huisvuil worden overgeheveld naar andere stortterreinen.

1. Daar dit gevolgen heeft voor de omgeving, zou ik graag vernemen of inderdaad in voornoemde richting plannen bestaan en of het exact is dat de stortcapaciteit van het terrein inderdaad over 8 jaar zal benomen zijn?
2. Zijn er actueel geen elementen die aanduiden dat op middellange termijn mag verwacht worden dat het huidige gestorte grove materiaal (niet-composteerbare fractie) eerlang op een rendabele manier kan gerecycleerd worden (herwinning grondstoffen)?
3. Onderzoekt OVAM heden ook andere mogelijkheden die zich aanbieden in de huisvuilverwerkende sector zoals „droge fermentatie

Heeft men reeds een idee over de voor- en nadelen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.